

A tartalomból

1-2. oldal
Árvízvédekezés
a Dráván és a Murán

3. oldal
A 2014. évi öntözési idény
tapasztalatai

4-5. oldal
Épülnek a vízbeeresztő mű-
tárgyak a Mályvádi és Kisdelta
Árvízi Szükség-tározónál

5. oldal
Magyar-román interkalibrációs
vízhozammérés

6. oldal
Magyar-Román Albizottsági ülés

7-10. oldal
BODIKI KÁROLY EMLÉKÉV
40 éves a Bodoki Károly
Vízügyi Múzeum

10. oldal
MHT Vándorgyűlés, Szeged

11-12. oldal
Képzőművészek kiállítása
a Tájvízházban

13. oldal
KÖVIOSZ kihelyezett
elnökségi ülés Gyulán

13-14. oldal
Családi Nap

18. oldal
Ezüstkorú vízügyesek őszi
kirándulása

19-21. oldal
Indiánkenu Túlélő Verseny az
Élővíz-csatornán

22. oldal
Munkatársak átvétele a Nemzeti
Környezetügyi Intézetből

23. oldal
Búcsú Sas Sándor
vezető gépésztől

25-26. oldal
Hidrológia - Hidrometeorológia

Árvízvédekezés a Dráván és a Murán

Az áradó Dráva

Műszaki irányítók a Drávánál

Idén már másodszor védekeztünk társ vízügyi igazgatóság területén. A tavaszi balatoni hullámverés elleni védekezést követően, szeptember 15-én az igazgatóság állományából az Országos Műszaki Irányító Törzs 18 fő műszaki irányítót rendelt a Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóság területére. *A csoportot Dénes György folyó és tógazdálkodási referens vezette (a szerk.).* A hidrológiai előrejelzés alapján a korábbi LNV-t jelentősen meghaladó tetőzési szintet vártak a Dráván. A kölcsönös segítségnyújtás keretében a pécsi vízügyi igazgatóság szakemberei eddig többször védekeztek már sikerrel nagy árvizeknél a mi védvonalainkon, de most volt az első alkalom, amikor nekik volt szükségük ránk.

A veteránok most itthon maradtak. A 9 terepjáróval érkező fiatal és hozzá-

teszem azt is, hogy lelkes csapatot az Igazgató, a Védelemvezető-helyettes és a Szakaszhétfőnök-vezető urak fogadták a drávaszabolcsi árvízvédelmi szakasz központjában.

A munkát 16-án délben a 05.02 Drávaszabolcsi és a 05.03 Drávasztárai árvízvédelmi szakaszon kezdtük meg. Időközben az előrejelzett tetőzési szintek jelentősen csökkentek, de így is az LNV közelében voltak.

A feladatunk a jelenségek beazonosítása, a figyelőszolgálat szervezése, ellenőrzése, szükség esetén a védelmi munkák irányítása volt. Meghágás ellen nem kellett védekezni. A töltések méretei megnyugtatóak voltak. Fokozott figyelmet a töltést keresztező műtárgyak mellett csak a fakadóvíz és a talpszivárgás igényelt. Az általj és szakaszosan a töltés is homokos, erősen vízáteresztő.

Folytatás a 2. oldalon →

Jelenségek értékelése a védvonalon

Az érkezés után növekvő kiterjedésű és erősödő tendenciájú fakadóvíz, talpszivárgást észleltünk. Sok talajforrást találtunk, de a fokozott figyelmet érdemlők száma nem volt jelentős.

Néhány helyen előtér felpuhulást és felpúposodást is tapasztaltunk. A fokozott figyelem mellett, beavatkozni egyetlen esetben sem kellett. Két zsilipes műtárgynál - az átfolyó víz megfogása érdekében - betétpallos elzárást kellett építeni. A Lankai Zsilipnél homokzsákból szorítótöltést építettünk a műtárgy környezetében átszivárgó, az előfenék rézsűburkolatán kitörő és jelentős mértékű anyagkihordást okozó csurgások elfojtása érdekében. A tetőzés után a töltéskorona magasságát összesen 3 558 fm hosszban felmértük, a mérési eredményeket feldol-

goztuk, dokumentáltuk.

Valamennyi munkatársam magas szakmai színvonalon, lelkiismeretesen, megfontoltan és alkalmanként nagy önuralommal végezte munkáját, a helyi adottságok és szokások közepette. Valamennyien növelték a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság szakmai jóhírét, amit igazoltak a Szakasvédelem-vezetőnek a szeptember 22-i hazainduláskor elmondott köszönő szavai.

Abból, hogy a most elbúcsúztatott drávaszabolcsi LNV több mint 40 évet élt, érzékelhető, hogy a közelmúltban nem sűrűn fordult elő itt kritikus helyzet.

A védelem szervezésében újszerű volt, hogy III. fokban a teljes segédőri létszámot a katasztrófavédelem szervezte a rendészeti szakközépiskolásokból, és az is, ahogyan igye-

keztek a műszaki beavatkozásokat is „önjáró” módon irányítani.

Úgy ítélem meg, hogy a fogadó Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóság szakemberei nagyon jó feltételeket biztosítottak és sok segítséget nyújtottak számunkra a sikeres védekezés végrehajtásához. Újonnan szerzett árvízvédelmi tapasztalatainkat is hasznosítva, ezután is igyekszünk itthon és szükség szerint az ország bármely védvonalán eredményes védekezést folytatni.

Dénes György

Szakcsoportokat is rendeltek a Murához és a Drávához

A tér- és vonalvilágító szakcsoport is részt vett a segítségnyújtásban: az Országos Műszaki Irányító Törzs 6 világító egységet rendelt ki KÖVIZIG állományából a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság murai árvízvédelmi szakaszára, áramforrásonként 2 lámpával 8 fő kezelő személyzettel. A csoport szeptember 16-án reggel indult útnak Csomós Péter vezetésével, majd aznap éjszaka 3 helyen épített ki világítást: Tótszerdahely központjában, Molnári határában és Murakeresztúron.

A tájékoztatási szakcsoport két tagját, Batai Gergelyt és Jobbágy Zoltánt szeptember 15-én rendelte ki az Országos Műszaki Irányító Törzs a Murán, a Dráván lefolyó rekord árhullám dokumentálására. A csoport másnap hajnalban érkezett meg Tótszerdahelyre, ahol azonnal munkába álltak: az árvízvédelmi fáklyákkal megvilágított védekezési helyszínen forgattak, majd nappal bejárták a Kebele patak, a Kerka és a tetőző Mura körüli területeket.

Másnap a csoportot átirányították a Rábához, majd a Répce árapasztót vették filmre, ezt követően pedig a Lajta folyónál a tetőzés közeli állapotot és vízszintmérést rögzítették. Szeptember 18-án a csoport visszatért a Drávához, Drávaszabolcs környékén az áradó Dráváról készített felvételeket szárazföldön, illetve csónakból.

Pozsárné Kaczkó Zita

A Fekete-víz hídja tetőzéskor

A 2014. évi öntözési idény tapasztalatai

Nagy változásokkal indult a 2014. évi öntözési idény, üzemeltetési, finanszírozási és vagyongekezelői szempontból is. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításai alapján, a belvízlevezetésre/öntözésre is használt kettőshasznosítású csatornák, öntözőrendszerek szivattyútelepekkel, magas vezetőségű öntöző csatornák, amelyek eddig társulati, Kft. üzemeltetésben voltak, a működési terület szerinti vízügyi igazgatási szerv vagyongekezelésébe kerültek.

Mivel a vagyongekezelésbe visszakerült öntözőrendszerek üzemeltetéséhez sem létszámmal, sem műszaki eszközökkel nem rendelkezik igazgatóságunk, ezeknél a rendszereknél 2014. évben üzemeltetési szerződéseket kötöttünk a korábbi üzemeltetőkkel.

A mezőgazdasági vízszolgáltatás díjképzési rendjéről szóló 115/2014. (IV.3.) Korm. rendelet 6.§ (1) bekezdése szerint, a mezőgazdasági vízszolgáltatás díját 2014. évben a központi költségvetés biztosította.

Az üzemelés mind az igazgatóság által üzemeltetett, mind az üzemeltetésre kiadott rendszerekben zavartalan volt. Az öntözővíz szükségletet az igényeknek megfelelően biztosítottuk. Az öntözés üzemelés finanszírozásának új rendszeréhez a vízhasználók még nem alkalmazkodtak. Úgy értelmezik, hogy bárhol, bármikor, bármennyit öntözhetnek. Tudatosítani kell bennük, hogy az öntözni kívánóknak továbbra is rendelkezni kell érvényes vízjogi üzemeltetési engedéllyel (vízügyi hatóságtól) és vízszolgáltatási szerződéssel (öntözőrendszer üzemeltetőjével). A vízhasználónak az öntözésről naplót kell vezetni, és azt az üzemeltetőnek minden hónap végén aláírva át kell adnia. Az elszámolási rendhez szükséges a pontos naplószolgáltatás, ezen a téren a vízhasználók pontos tájékoztatása szükséges a következő öntözési idény

előtt, mivel ez alapján téríti meg a központi költségvetés a költségeket az üzemeltetőnek.

Az öntözésben nagy segítséget jelentett, hogy a szeghalmi belvízrendszerben és ennek kettőshasznosítású művein, ahol - a feliszapolódás és elburjánzott vízi növényzet miatt - már évek óta problémát jelentett a rendszer üzemeltetése, a belvíz

engedélyek kötelezettsége, időjárás viszonyok). Így a kezdeti hónapok kivételével, a finanszírozás sem okozott gondot, sőt a megállapított – és nem a gazdák, hanem az állam által fizetett – vízdíj, még az üzemeltetési költségeken kívül, az előző évekhez képest több fenntartási és karbantartási feladat elvégzésére is fedezetet nyújtott.

Réno matrac építése a K-1 öntözőcsatornán

és aszálykár megelőzés érdekében végzett prevenciós beavatkozás keretében, a vízvezetési útvonalak újra el tudták látni a feladatukat.

Fenti beavatkozásoknak, és a szolgáltatókkal közös munkáknak köszönhetően, a folyamatos öntözővíz biztosítás problémamentes volt. Az igazság kedvéért azonban meg kell jegyezni, hogy a nyári átlagosnál csapadékosabb időjárás következtében az igények, mind összvízmenyiség, mind egyidejű vízszugár tekintetében elmaradtak a vízjogi engedélyben szereplő adathoz, de még a mértékadó igényekhez képest is.

A térítésmentes vízszolgáltatás bevezetésével tartottunk attól, hogy túlzó igények jelentkeznek, azonban ez nem következett be a már említett két okból (vízjogi üzemeltetési

Nem az öntözés üzemelés kérdése, de örömmel számolunk be arról, hogy a Komplex Tisza-tó Projekt keretében a K-1 öntözőcsatorna rekonstrukciója az öntözési idény végén elkezdődött, ami műtárgyak felújítását, tiltozását, felesleges oldalműtárgyak elbontását, töltés helyreállítását és mederburkolásokat foglal magába.

A Szarvas-Kákai szivattyútelep rekonstrukciója keretében alépitmény felépitmény, gépészet elektromos vezérlés felújítására kerül sor.

A munkák befejezése 2014. év végére várható és a 2015. évi öntözési idény már a felújított rendszeren keresztül történik.

Épülnek a vízbeeresztő műtárgyak Mályvádon és a Kisdeltánál

A Mályvádi Árvízi Szükségtározó fejlesztésének keretein belül, a felső vízbeeresztő műtárgy pillérei a mentett oldali szárnyfalakkal együtt 2014. július közepére készültek el. A szárnyfalak befejezését követően, a kivitelező elkezdhette a műtárgyon keresztül átfolyó víz sebességének megfékezését szolgáló vasbeton lemez, az ún. utófenék megépítését is. Az 50 cm vastag utófenék 21 db

sal épültek be a műtárgyba. A felső vízbeeresztő műtárgy az elzáró táblák fogadására szeptember végére állt készen. Az első szegmenstábla október 10-én a hajnali órákban érkezett meg a műtárgyhoz.

A szükségtározóba történő vízbevezetés szabad felszínű vízmozgással történik. A 4 db 8 m széles vízbevezető nyílás fölzárásai elektromos emelő berendezéssel mozgatott,

gusztusában vette kezdetét és 2014 augusztusáig tartott. A táblák leszállítása az építési helyszínre közúton történt. A táblákat éjszaka az M5-ös autópályán és a 44-es főúton szállították rendőri felvezetés mellett. Szállítmányonként 2 tábla került a munkaterületre. A beemeléshez 80 tonna teherbírású autódarut használtak. Egy tábla bedaruzása az előkészületekkel együtt mintegy 2 órát vett igénybe. A kétféle kivitelezés a fölzárások beszerelésével ért össze véglegesen.

A felső vízbeeresztő műtárgyba 2014. október 10. és 20. között az összes szegmenstábla beemelése megtörtént.

A projekt keretén belül a töltésmagasítási munka a Fekete-Körös balparti árvízvédelmi töltése mentén a 9+950 és 14+860 töltéskilométerek között készült el. Ezen kívül az árvízvédelmi töltés mentén a terveknek megfelelően a 3 holtmeder keresztvezés bevédeése is megtörtént.

A Mályvádi Árvízi Szükségtározó fejlesztésével párhuzamosan zajlik a Kisdelta Árvízi Szükségtározó korszerűsítése is, az utóbbi projekt során a vízbeeresztő műtárgy építése április végén akadályba ütközött. A probléma megoldása érdekében az alapozási tervek átdolgozására volt szükség, melyeket a tervező augusztus hó végére elkészített. A résalapozási munka így szeptember 5. és 22. között elkészült. A műtárgyat a HBM Kft. és a felső vízbeeresztő műtárgyat is építő Tega-Bau Kft. építi. Jelenleg az alaplemez és a szárnyfalak építése van folyamatban.

A szükségtározó vízvissavezető műtárgya a vízbeeresztő műtárgytól 150 m-rel feljebb épül. A műtárgy a jelenlegi árvízvédelmi gát helyén fog megépülni, így első lépésben egy új ideiglenes árvízvédelmi művet kell építeni. Jelenleg ennek az ideiglenes gátnak az építése tart, ezt követően lesz lehetőség a régi árvíz-

Szegmenstábla beemelés a mályvádi felső vízbeeresztő műtárgynál

beton táblából áll össze, melyek tömörített homokos-kavics ágyazaton fekszenek. A teljes utófenék megépítéséhez 1833 m³ betonra volt szükség. A kiviteli terveknek megfelelően az utófenék végeinek lezárására, a régi megnyitási helyből kikerülő acéllemezek, az ún. szádlemezek szolgálnak, az újrahasonosítás jegyében. Az alsó vízbeeresztő műtárgy pillérei a szárnyfalakkal együtt augusztus közepére készültek el, így ott az utófenék kivitelezését ekkor kezdték meg.

Augusztus hónapban - a pillérek elkészültét követően - mindkét műtárgyon elkezdődött az elzáró szerkezetek beépítése is. Elsőként az alaplemezbe épített acélküszöb, majd a pillérek acél íves pajzsllemezeinek beépítése történt meg. A fölzárások esetében a küszöb és a pajzsllemez is fűthető kivitelben készült el, így az elzáró táblák nyitása és zárása fagyos időjárási viszonyok között is lehetséges. Ezen fogadó szerkezetek másodlagos betonozás-

acélszerkezetű, szegmenstáblák. A szegmenstáblák íves kialakítású, merevített vízzáró lemezek, melyek 2 oldalán tartókarokkal csatlakoznak a pillérekhez. A nagytömegű táblák mozgatásával tudjuk szabályozni a vízbeeresztő műtárgyon áthaladó víz mozgását. A szegmenstáblák a nyílások szélességeivel megegyező 8 méter (7960 mm) szélesek és 4,95 m magasak. Tömegük, karok nélkül, 13 tonna. A pillérek tetején elhelyezett gépek emelő láncok segítségével tudják a táblákat megemelni. Minden nyílásba - a követelményeknek megfelelően - két azonos fölzárás került, így egy műtárgyba 8 db tábla épült be. Az elzárótáblák nyitása és zárása bármilyen magas vízszint mellett végrehajtható. A tábla élei mentén a vízzárást gumi tömítés biztosítja.

A műtárgyak acél elzáró szerkezeteinek legyártására a vállalkozó budapesti telephelyén került sor. A gyártás a műtárgyak építésével párhuzamosan zajlott, mely 2013 au-

védelmi fővédvonal elbontására és az új műtárgy megépítésére.

A műtárgyokhoz vezető töltésszakasz fejlesztése is elkezdődött. Az átépítés a mentett oldal felé történő töltésszélesítéssel vette kezdetét. A töltésbe jelenleg több földet hordanak és így szélesebbre építik, mivel a későbbiekben ebből a földtöbbletből fogják a töltést magasítani. A szélesítés után a Körös felőli töltésoldal átépítése történik meg. A vízdoldali töltésrészű átépítését követően a töltést az előírt szintre magasítják, az előbb említett mentett oldali földanyagból. Végül pedig a betonút készül el. A töltésepítéshez szükséges földet a Fehér-Körös mellől termelik ki. A kitermelés során a legmodernebb műholdas helymeghatározást használó gépeket vonultatott fel a kivitelező. A GPS és a gépekbe beírt program segítségével, a munkagép az éppen adott munkaterületen nem tudja mélyebb szinten kitermelni a talajt, mint ami a terven van, ennek eredménye pedig a tükörsima hullámtér. A Fehér-Körös bal partján a

Kisdelta vízbeeresztő műtárgy résalapozása

0+900 és az 2+900 töltéskilométerek között a rendezett hullámtér már előállt. A szállítási útvonalhosszak minimalizálása érdekében, a kivitelező - igazgatóságunk legszigorúbb előírásai mellett - augusztus-szeptember hónapban egy bánya futószalagot is üzemeltetett, amely a Fehér-Körös bal oldalán kitermelt földet szállította a jobb partra.

Május közepén elkezdődött Itceéri gátörtelep rekonstrukciója, már csak kisebb munkák vannak hátra. Jelenleg a raktár építése van folyamatban.

November 26-án igazgatóságunk ismét a projekteket bemutató konferenciát és nyílt napot tart, melyre szeretettel várjuk az érdeklődőket.

Juhász Zoltán

Magyar-román interkalibrációs vízhozammérés

A Magyar-Román Vízügyi Műszaki Bizottság XXV. Ülészakája 2014-re is feladatul tűzte ki a két ország határfolyóin a határhoz legközelebb eső vízrajzi állomásokon az interkalibrációs célú vízhozammérések végrehajtását. Az interkalibráció célja, hogy összehasonlíthassuk a két országban alkalmazott mérés technikák és adatfeldolgozási előírások által szolgáltatott eredményeket, mivel ezek az eredmények képezik az országhatáron átvezetett vízkészletek meghatározásának számítási alapját.

2014-ben, a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan két alkalommal hajtottunk végre ilyen típusú méréseket. Június 23-25. között román területen, míg szeptember 16-18. között magyar területen történtek meg a mérések. A mért szelvények román területen a Fekete-Körös zerindi, a Fehér-Körös kisjenői, va-

lamint a Sebes-Körös nagyvárad, míg magyar területen a Fekete-Körös sarkad-malomfoki, a Fehér-Körös gyulai duzzasztó feletti és a Sebes-Körös körösszakáli szelvényei voltak.

A magyar területi mérési időpontban az uralkodó duzzasztott kisvízi állapotok a Fehér- és Fekete-Körösön lehetővé tették az ADCP-s technika alkalmazását, míg a Sebes-Körösön Körösszakálnál csónakból, forgóműves műszerrel végeztük el a méréseket. A román kollégák saját műszereikkel végezték el a méréseket.

A mérési eredmények feldolgozásával kapcsolatban tudni kell azt, hogy alapvető különbség a két ország előírásai között, hogy a magyar előírások kevesebb mérési függvényben több mérési pontot, míg a román előírások több mérési függvényben kevesebb mérési pont megmérését írják elő. Ezen különbségek ellenére a mérési eredmények jó egyezőséget mutattak, az átlagtól való eltérések sehol sem érték el az 5 %-os értéket, amit az alábbi táblázat is szemléltet.

Kiss Attila

Vízfolyás megnevezése	Mérés helyszíne	Mérést végezte	Vízhozam (m ³ /s)	Eltérés az átlagtól (%)
Fehér-Körös	Gyulai duzz. felső	Román	6,57	-0,1%
		Magyar	6,58	0,1%
Fekete-Körös	Sarkad-Malomfok	Román	7,55	-3,7%
		Magyar	8,13	3,7%
Sebes-Körös	Körösszakál	Román	12,9	0,4%
		Magyar	13,0	-0,4%

Magyar-Román Vízgazdálkodási és Hidrometeorológiai Albizottsági ülés

2014. szeptember 29 – október 3. között, Nyíregyházán tartotta meg találkozóját a Magyar-Román Vízgazdálkodási és Hidrometeorológiai Albizottság. Az albizottság vezetője a magyar fél részéről Szabó János, a KÖVIZIG műszaki igazgató-helyettese volt. A szakértők a BM, az OVF, az OMSZ és a határmenti vízügyi igazgatóságok képviselői voltak, igazgatóságunktól az ülésen - az albizottság vezetőjén kívül - Kiss Attila osztályvezető és Lúczy Gergely MBSZ szolgálatvezető vett

részt. A találkozó legfontosabb feladatai a hatályos szabályzatokban foglalt feladatok teljesítésének áttekintése, a román területen megvalósult monitoring rendszerek által szolgáltatott adatok adatforgalmi rendbe való beillesztése, a határ által metszett kisvízfolyások vízátervezési lehetőségeinek vizsgálata, a folyamatban lévő pályázatok, ill. a Víz Keretirányelv végrehajtásához kapcsolódó közös feladatok áttekintése voltak.

Ezen felül a magyar fél szakér-

tői észlelésekre, előrejelzésekre és tározók üzemrendjére vonatkozó adatigényt jelentett be a román fél részére, a román fél szakértői az átadott anyag áttanulmányozása után fognak nyilatkozni ez ügyben.

A találkozó során egy rövid tanulmányút során megtekinthettük az átadás előtt álló Szamos-Kraszna-közi árapasztó tározót, valamint a tiszabecsi vízmércét és kapcsolódó létesítményeit.

Lúczy Gergely

XXXVI. Országos Vízrajzi Értekezlet - Kerekegyháza

2014. szeptember 22-24. között az ADUVIZIG területén, Kerekegyháza kerületében került megrendezésre a XXXVI. Országos Vízrajzi Értekezlet. A szakmai program főleg az alábbi témák ismertetésére, megtárgyalására és helyenként vitájára terjedt ki:

- a hordalékmérések jelenlegi és jövőbeni várható gyakorlata,
- gázlófelmérések eredményei,
- a vízrajzi munkacsoportok tevékenységének eredményei,
- a MÁSZ meghatározás vízrajzi vonatkozásai,
- a közös – OVF, OMSZ - KEOP fejlesztésből megvalósult hidrometeorológiai állomáshálózat üzemeltetési kérdései,
- vízrajzi alkalmazásokat érintő informatikai fejlesztések,
- ADCP-s mérések utófeldolgozása, és a stabil ultrahangos mérőeszközökkel szerzett tapasztalatok,
- ISO-MIR bevezetésének feladatai, szakfelügyeleti tapasztalatok,
- a Balatonon rendezett országos vízhozammérési gyakorlat eredményeinek hasznosulása,
- a vízrajzot érintő árvízi helyreállítási munkák felmérésének összességére.

A rendezvény immár hagyományosnak mondható másik célkitűzése az

Az „ösvízrajzos” kollégák

volt, hogy a közös szakterületen, de földrajzilag egymástól távolabb dolgozó kollégák között a kohézió erősödjön, amelyre kiváló lehetőséget nyújtottak az előadások utáni szünetek, a közös vacsora és a szintén hagyományosnak mondható szakmai kirándulás is. Az idei értekezletnek

külön ünnepi hangulata is volt, hiszen Bolyán László fősztályvezető úr három „ösvízrajzost” – köztük kollégánkat, Czákó Andrást – köszönthette ünnepélyes keretek között nyugdíjba vonulásuk alkalmából.

Kiss Attila

BODOKI KÁROLY EMLÉKÉV

40 éves a Bodoki Károly Vízügyi Múzeum

A Bodoki Emlékév jeles eseménye volt a Bodoki Károly Vízügyi Múzeum 40 éves évfordulójának megünneplése, melyet a vízügyi igazgatóság szervezett július 22-én Hosszúfokon. A megemlékezés előkészítésében a Bodoki Károly Vízügyi Múzeum Baráti Kör is részt vett, Kőváriné Erzsike munkája kiemelését és elismerést érdemel. A rendezvényt egy múzeumi ismertető és három poszter összeállításával igyekeztünk színesíteni, melyeket Czakóné Czédli Jolán, Cserkúti Andrásné és dr. Vasas Ferencné készítettek. A múzeumi ismertető összeállításánál H. Kovács Gábor nyújtott szakmai segítséget. Az egyik poszteren a Bodoki mérnökdinasztia tagjait, egy másikon a múzeum 40 éves történetének eseményeit mutattuk be. A harmadik poszter képanyagával azt igyekeztünk szemléltetni, hogyan is őrzi a hálás utókor Bodoki Károly munkásságának emlékét. A poszterek jelenleg a múzeumban, a gépterem falán láthatóak. Az ismertető a helyszínen, Hosszúfokon és a Tájvízházban is elérhető. A baráti kör büszke arra, hogy tagjai között tudhatja Takács Lajost, a vízügyi igazgatóság egykori vezetőjét, akinek igazgatósága alatt nyílt meg Hosszúfokon, a ma vízügyi bemuta-

tóházként funkcionáló Bodoki Károly Vízügyi Múzeum. Tagságunk sokszínűségét gazdagítja továbbá Gabnai Zsuzsa is, akinek édesapja gyűjtötte össze annak idején a vízügyi múlt emlékeit, és szakmai gondossággal egy szemléletes kiállítását rendezte azokat.

A zuhogó eső miatt az ünnepség sátorban került megrendezésre, mely talán még meggyőzőbbé varázsolta a visszaemlékezést. Bak Sándor igazgató köszöntő szavai után, Takács Lajos nyugalmazott igazgató a múzeumalapítás történetét elevenítette fel. Az ünnepségen elhangzott beszédét a következő oldalon olvashatják. Szabó János főmérnök a Hosszúfoki Szivattyútelepek térségi szerepéről tartott előadást, Sas Sándor gépész segítségével a jelenlévők a gépteremben található és az udvaron kiállított gépekkel ismerkedhettek meg. Gabnai Zsuzsa bemutatta az eredeti kiállítás forgatókönyvét és a kiállítás ismertetőjét tartalmazó kiadványt. A korabeli leírást Zsuzsa édesapja hagyatékából bocsátotta az igazgatóság rendelkezésére. Ezen dokumentációnak azért van különösen nagy jelentősége, mert az eredeti kiállítást már csak ez a kiadvány őrzi. Az 1980-as évi árvíz a múzeum épületét és a kiállítás anyagát meg-

rongálta, a helyreállítás során ugyan a tárgyi emlékek megőrzésre kerültek, de már egy új szemléletű kiállítás jött létre.

Gabnai Zsuzsa a kiállítás ismertetőjét tartalmazó kiadvánnyal

Takács Lajos nyugalmazott igazgató a rendezvényen, a 40. évforduló alkalmából a múzeumnak adományozta geodéziai szintező műszerét és a szögprizmáját, gazdagítva ezzel a kiállítás tárgyi emlékeit.

Takács Lajos az általa adományozott műszerrel

Örömünkre szolgált, hogy a résztvevők érdeklődéssel nézték az általunk készített posztereket és forgatták a múzeumi ismertetőt. Jó érzés volt látni, hogy az igazgatóság a vízügyi múlt emlékeinek megőrzését, az elődökhöz méltóan napjainkban is fontos feladatának tekinti.

A baráti kör részére a nyár hátra lévő része pihenéssel telt, de azért jutott idő arra, hogy augusztus 6-án a Bodoki sírokat rendbe rakjuk. (Bátainé Zsuzsa, Czakóné Joli, Czakó András, Kiss Kati, Málík Emma és Vasasné Ági) A nyári szünet után a vezetőség első megbeszélésére október 14-én kerül majd sor.

dr. Vasas Ferencné

Folytatás a 8. oldalon →

KÖRÖS-VIDÉKI HÍRLEVÉL 7

Sas Sándor gépész mutatta be a múzeumot az érdeklődőknek

Kedves Olvasóink!

Engedjék meg, hogy Takács Lajos nyugalmazott igazgató úr beszédét, melyet a hosszúfoki Bodoki Károly Vízügyi Múzeum 40 éves fennállása alkalmából tartott ünnepségen mondott, teljes egészében közöljük. Tesszük ezt azért, mert ha Önök is elmerülnek a sorok között, vissza-utazhatnak egy kicsit a történelemben a Bodokiak korától egészen a múzeum alapításáig.

Tisztelettel és szeretettel üdvözlöm a hosszúfoki vízügyi múzeum 40 éves fennállása alkalmából itt megjelent meghívottakat, vízügyi dolgozókat, a vízügy iránt érdeklődőket, kedves barátainkat. Nevezetes ez a mostani együttlét azért is, mert egybeesik a múzeum névadójának, a Körös szabályozások oroszlánrészt végző Bodoki Károly vízimérnök születésének kétszázadik évfordulójával.

Ennek a múzeumnak a szükségességét az 1970. évi nagy Tisza-völgyi árvíz vetette fel. Az árvíz során sok gátórház és árvédelmi szertár ment tönkre, a bennük lévő elhasználandó, vagy elavult védelmi eszközökkel együtt. Az állapotokat látva, úgy gondoltam, ez az utolsó alkalom, hogy a régi vízügyi tevékenység jellemző eszközeit összegyűjtsük és egy később létrehozandó vízügyi múzeumban az utókornak bemutassuk. Ilyenek voltak többek között az istrarngos cölöpverők, keresztvágó fűrészek, karóverő sulykok, kézi fűrők, lámpások, stb. Később ez a kezdeti gondolat tovább bővült azzal, hogy a Körös-vidéki folyószabályozás ma már alig fellelhető mérnöki eszközeit, dokumentumait, rajzokat, tervrészleteket, fényképeket, akár eredetiben, akár másolatban szintén össze kellene gyűjteni a múzeum részére.

Ekkorra már az is nyilvánvaló lett, hogy ez egy hatalmas munka, ami csak úgy magától nem fog megvalósulni. Ezzel egy rátermett kollé-

Takács Lajos nyugalmazott igazgató beszéde közben

gának főállásban kell foglalkozni. Műszaki állományunkban találtam is egy erre alkalmas munkatársat Gabnai Sándor műszaki tiszt, volt régi cserkészársam személyében. Felmentettem hivatali munkája alól, és megbíztam a múzeum létrehozásával kapcsolatos munkák végzésével. Elképzelhető, mekkora feladat volt a semmiből valami olyat létrehozni, ami a szakterületre jellemző, érdekes és értékes, elhelyezésében célszerű és esztétikus. Olyan, ami a belépés pillanatától leköti a látogató érdeklődését. Gabnai barátom értette és vállalta a feladatot.

Amikor már úgy éreztem, hogy jó kezekben beindult a gyűjtés, a válogatás, a korabeli fontos dolgok beszerzése, szembekerültünk az elhelyezéshez szükséges épület problémájával. Olyan épületet nem találtunk, amely minden igényünket kielégítette volna. Így maradtunk a használaton kívüli Hosszúfok I. sz. gőzüzemű szivattyútelep épületénél, ami maga is egy muzeális érték. Kisebb belső átalakítással, külső és belső tatarozással az épület alkalmassá vált a múzeum elhelyezésére. Sajnos, a jó megközelítés és a kiállító helyiségek szűkösségének problémáit nem tudtuk megoldani.

Sándor barátom nem egészen két év múlva, 1974 áprilisában jelentette, hogy az anyag összeállt, és már

lényegében csak a tárgyak feliratozása van hátra. Illetve volt még egy nem lebecsülendő feladat. Névadót kellett választani a múzeumnak. Közvélemény kutatást is végezve, egy kiemelkedő személy maradt, Bodoki Károly a Körös szabályozások tervező és levezető mérnöke.

Amikor a múzeum megalapításáról, működésének 40 évéről megemlékezünk, nem mulaszthatjuk el, hogy ne szóljunk néhány szót Bodoki Károly emberi nagyságáról, szakmai kiválóságáról, munkásságának vízügyi, történeti jelentőségéről.

Bodoki Károly székely kisnemesi családból származott. Apja Bodoki Henter Mihály volt, aki a Kovászna, megyei Bodok községből települt Magyarországra, és a budai Mérnöki Intézetben földmérő mérnöki oklevelet szerzett, majd Békés megye mérnökévé nevezték ki 1812-ben.

Bodoki Károly - Mihály első gyermekeként -, 1814. március 29-én született. Apja nyomdokait követve, ugyancsak a Mérnöki Intézetben kapott diplomát, majd apja korai halála után őt nevezték ki Békés megye mérnökévé. Az ő munkásságának idejére esett a Körös-vidék folyóinak szabályozása, a terület árvízi biztonságának megteremtése. Ebben az időben, már nemcsak egyes tehetős nagybirtokosok gazdaságának, vagy néhány település

biztonságos fejlődésének lehetősége volt a cél, hanem az akkoriban „vadvízországoknak” nevezett térség teljes és egységes vízrendezése.

Bodoki Károly a rá váró hatalmas munkát az 1842. évi megyei kinevezésével kezdte meg, majd a vízi társulatok megalakulása után a Körös Szabályozási Társulat osztálymérnökeként folytatta. Ettől kezdve a neve és munkája haláláig egybeforrt a Körösök és Berettyó szabályozásával. Megyei mérnökként mindekelőtt új szabályozási tervet készített, elsőként a Fehér-, a Fekete-, a Kettős- és Hármas-Körösre, majd 1855-től a Sebes-Körösre és a Berettyóra is.

Itt most nincs mód arra, hogy a folyószabályozások embert próbáló hatalmas feladatát akár csak érintőlegesen is bemutassam. Legyen talán elég annyi megállapítás, hogy Bodoki Károly és munkatársai kiváló, hibátlan munkát végeztek. Folyóink ma is azon a nyomvonalon, olyan esésviszonyok mellett folynak, árhullámai pedig a Tisza árvízét megelőzve érkeznek a csongrádi torkolathoz, amint azt Bodoki a terveiben meghatározta.

Hogy érzékeltessem az elvégzett feladatok nagyságát mégis ismertetek néhány számadatot:

A Fehér- és a Sebes-Körös, valamint a Berettyó folyók egyes szakaszait a szabályozás során, új nyomvonalon mederbe kellett terelni. Ehhez összesen 87 km hosszban új folyómedret kellett ásni. Elvégeztek összesen 277 meder átmetszést, amivel a folyók hosszát 602 km-rel lerövidítették. Megépítettek a szükséges helyeken 276 km érvédelmi töltést. A szabályozások során hozzávetőleg 20 millió m³ földmunkát végeztek el.

Amikor ezeket a számokat halljuk, tudnunk kell, hogy ezeket a munkákat nem a mai gombnyomogatásos módszerrel, hanem az emberi erő teljes megfeszítésével, kordéval és talicskával végezték és, ahhoz hogy egy m³ föld a mederből a töltésbe kerüljön, 16-szor kellett a púposra

rakott talicskát 100-200 m távolságra tolni, 8-10 méternyi szintkülönbség legyőzésével.

De, hogy jön mindez vízügyi múzeumunk történetéhez? Úgy, hogy visszapillantásra ad módot, megmutatja, hogyan jött létre az a hatalmas alkotás, aminek a megléte ma egészen természetesen tűnik. Valóban. Az ilyen munkákat ma már modern eszközökkel és módszerekkel végezzük. De rá kell éreznünk arra, hogy megkülönböztetett tiszteletet érdemelnek azok az emberek - mérnöktől a kubikosig -, akik olykor primitív körülmények között olyan létesítményeket alkottak, amelyek évszázadok múltán is alapját képezik az árvízmentesítésnek.

Múzeumunk 40 évvel ezelőtti alapítása szerény próbálkozás volt arra, hogy emléket állítson a Körös szabályozás résztvevőinek, mindenekelőtt a névadó Bodoki Károlynak. A próbálkozás a vártnál nagyobb eredményt hozott. A vendégkönyv bejegyzései szerint itt nemcsak környékeliek, nemcsak megyebeliek, nemcsak iskolai osztályok fordultak meg, de látogatók jártak itt Amerikából, Afrikából, Ausztráliából és az arab világból is. Mindnyájan elismeréssel írtak az itt látottakról, és köszönték azt az élményt, amit a múzeum nyújtott.

A múzeum létezése a mai vízügyeket is megérintette. A múzeum

célkitűzéseinek megvalósítására, anyagának gondozására, fejlesztésére baráti kör alakult, amelynek nem kis része volt abban, hogy Bodoki Károly - munkájának elismeréseként - születésének 200-ik évfordulóján Gyula városában köztéri szobrot kapjon.

A múzeum szerepe a vízügyi eszközök, emlékek egy részének megmentésével, bemutatásával nem ért véget. Módot ad a mai szakembereknek arra, hogy a nagy elődök iránti tiszteletüket, a múzeum gyarapításával is kifejezzék, de ösztönzést ad arra is, hogy a maguk szakterületén módot találjanak a réginél jobb, újszerűbb megoldások alkalmazására. A múzeum baráti köre azzal is segíteni kívánja a teremtő gondolatok születését, hogy felkutatja, illetve megírja, majd közreadja a területen dolgozó korábbi szakemberek szakmai életrajzát. Írásos források hiányában ez nem lesz egyszerű feladat.

A múzeum eltelt 40 éve igazolta, hogy létrehozása hasznos volt, sőt továbbfejlesztése volna kívánatos. Erre azonban a mostani szűkös adottságok nem kínálnak lehetőséget. Megoldást kellene találni a szabadban elhelyezett kortörténeti gépi eszközök megfelelő, időtálló megvédésére is. Jelenlegi állapotukban a fém eszközök és feliratok az időjá-

Folytatás a 10. oldalon →

Bak Sándor köszöntötte Takács Lajost

rás hatására erősen károsodnak. Az említett egy-két munka természetesen nem felsorolás, csupán példa arra, hogy a közeljövőben milyen súlyú feladatok várnak megoldásra. A feladatok említése között a végére hagytam, egy általam is kiemelten kezelendő probléma megoldását. Kétség nem fér ahhoz, hogy Bodoki Károly a legméltóbb vízimérnök, aki múzeumunk névadója lehet. Ennek ellenére a kiállított anyagok között alig található valami, ami személyes tárgyaira, munkaeszközeire, írásbeli tevékenységére, tervrészleteire, társulati és közszereplésére

utalna. Talán megérne egy kísérletet utánanézni annak, múzeumunknak lehetne-e lehetősége arra, hogy efféle anyagokhoz, vagy azok másolatához hozzájusson?

Mielőtt a szakmai részletekbe teljesen belebonyolódnék, visszatérek múzeumunk 40 évéhez. Ez a 40 év eredményes volt. Ez a múzeum jól szolgálta rendeltetési célját, sőt messzi világtájakra is eljuttatta a vízgazdálkodás itteni fejlődéstörténetének ismereteit. Hogy ez így történhetett, számos munkatársunk odaadó munkájának, a baráti kör ösztönző, szervező tevékenységé-

nek és vízügyi igazgatóságunk mindenkori, hathatós támogatásának köszönhető.

Amikor a múzeum fenntartása és gyarapítása érdekében kifejtett munkát megköszönöm, múzeumunknak még számos eredményes évtizedet kívánok.

Továbbra is sikerrel végezzék a vízügyi emlékek megőrzését és bemutatását, gyarapítva ezzel is az általános vízügyi kultúrát. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

Takács Lajos

A Magyar Hidrológiai Társaság XXXII. Országos Vándorgyűlése Szegeden

Dr. Szlávik Lajos megnyitója

A Magyar Hidrológiai Társaság 2014. július 2-4. között Szegeden, a Szegedi Tudományegyetemen rendezte meg a XXXII. Országos Vándorgyűlését. A rendezvényen igazgatóságunkat, illetve az MHT Békés Megyei Területi Szervezetét Bak Sándor igazgató, az MHT választott elnökségi tagja, az MHT Békés Megyei Területi Szervezetének elnöke; Szabó János műszaki igazgató-helyettes; Dina Gábor vízvédelmi és vízgyűjtő-gazdálkodási osztály vezető-helyettes; Juhász Ágnes vízminőség védelmi referens; Serfőző Attila vízkészlet-gazdálkodási referens; Seprenyi Nóra Jolán vízkészlet-gazdálkodási ügyintéző és Láza Tibor ügyintéző képviselte.

A vándorgyűlés július 2-án a nyitó plenáris üléssel kezdődött, majd dr. Szlávik Lajos MHT elnök megnyitóját követően, az üdvözlések hang-

zottak el. Jól jellemezte a nyitó plenáris ülés színvonalát, hogy - többek között - a Belügyminisztérium részéről Kling Zoltán főosztályvezető, Molnár Béla OVF főigazgató, Reich Gyula a Magyar Mérnöki Kamara Vízgazdálkodási és vízépítési tagozatának elnöke személyes megjelenésükkel és jókívánásaik kifejezésével üdvözlötték a vándorgyűlést, s annak résztvevőit. Az üdvözléseket követően, nyitó plenáris előadások hangzottak el a hazai vízgazdálkodási fejlesztésekkel kapcsolatban az alsó-tiszai vízgyűjtők sajátosságairól, illetve Mosonyi Szabolcs, a „Vad Szigetköz – A szárazföldi delta” című természetfilmjét vetítették le. A fenti előadásokat - a felsorolás sorrendjében - a következő előadók tartották meg: Dr. Váradi József a Vízügyi Tudományos Tanács elnöke; Dr. Kozák Péter szegedi vízügyi igazgató, a Szegedi Területi Szervezet elnöke.

A XXXII. Országos Vándorgyűlés az első nap délutánjától a második nap délelőttjével bezáróan 11 szekcióban folytatta munkáját, szekciónként 8-10 előadás hangzott el. Önálló csoport foglalkozott a vízgyűjtő-gazdálkodás tervezés, a vízkárelhárítás, a területi vízgaz-

dálkodás, a vízellátás-csatornázás, szennyvízelvezetés és -tisztítás, a vízépítés, a hidrogeológia és mérnökgeológia, a vizes élőhelyek védelme, a vízgazdálkodás története, a balneológia, a hidrológia, időszerű feladataival, szakmai kérdéseivel. Az első napon megrendezésre kerülő szakmai programot egy jó hangulatú baráti vacsora, illetve hajnalig tartó élőzenés rendezvény zárta a Tisza River úszóházban.

A 350 fő részvételével lebonyolított XXXII. MHT Országos Vándorgyűlés elméleti előadásokat tartalmazó része a július 3-i záró plenáris üléssel ért véget, ahol megtudtuk, hogy 2015-ben a XXXIII. MHT Országos Vándorgyűlés a szombathelyi vízügyi igazgatóság szervezésében kerül megrendezésre.

A Szegedi Vándorgyűlés - az aktuális szakmai kérdések magas színvonalú feldolgozásával, megvitatásával, valamint az egész rendezvény kollegiális kapcsolatokat erősítő jellegével - ismételten és egyértelműen bizonyította, hogy szükség van a vízügyi szakemberek országos szintű, legalább éves gyakoriságú, jól szervezett szakmai találkozására.

Juhász Ágnes, Serfőző Attila

XXI. Ifjúsági Napok Mosonmagyaróváron

2014. szeptember 18-19-én a Magyar Hidrológiai Társaság megrendezte a XXI. Ifjúsági Napokat Mosonmagyaróváron, a Nyugat-magyarországi Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karán. Kollégáim javaslatára jelentkeztem saját előadással, melynek témája „A Mérgezi árvízi szükségeltározó megnyitásának hatása a Hármas-Körösre” volt. Az Ifjúsági Napok célja, hogy a fiatal mérnökök az MHT keretei között bemutatkozhasználnak, megismerhessék egymást, bővíthessék szakmai kapcsolataikat, szakmai tudásukat, fejleszthessék előadói készségüket. A rendezvényen Seprenyi Nóra kolléganőmmel vettem részt.

Az utazás napját szeptember 17-ére tettük, tekintettel arra, hogy a viharsarokból eljutni a Kisalföldre tömegközlekedéssel legalább 6 órával vesz igénybe. Szerencsére sikeresen

megérkeztünk délután 5-6 óra között, melyet egy szolid 1,5 órás séta követett, mire megtaláltuk Mosonmagyaróvár legeldugottabb zugában a Gazdász Hotelt.

A regisztráció és a vacsora elköltése után, a „dörzsöltebb” MHT tagok invitálására, csatlakoztunk az öszeszokottnak tűnő társasághoz, és a szálláson folytattuk tovább az ismerkedést, eszmecsere-t. Ez a program meg is bélyegezte a társaság nagy részének következő napi aktivitását. Másnap az előadásomon, nem csak fáradtság, hanem az elég erős lámpaláz is meglátszott... lesz ez még jobb is!!!

Az előadásokat követően mindenki visszavonult pár órára sziesztázni, az esti baráti találkozóra. Az összejövetelre - néhány perc buszozásra - Héderváron került sor. A vacsora előtt a hédervári polgármester kíséretében megtekintettünk néhány történelmi turistalátványosságot.

Külön élmény volt, hogy mind a Hédervári Kastélyról, a Boldogaszony-kápolnáról és Magyarország legidősebb kocsányos tölgyéről, gyönyörű történelmi bemutatást hallhattunk. A látványosságok után már igencsak éhesen mentünk az est helyszínére. A mennyei gombapörkölt elfogyasztása után, nagy meglepetésünkre egy „szintis” zenész lépett be az ajtón, akinek kis noszogatóssal ugyan, de sikerült elérnie, hogy szinte mindenki a parkettra vonuljon.

Utólag visszagondolva, nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a rendezvényen. Találkoztam régi főiskolás ismerősökkel, cimborákkal, és rengeteg új ismeretségre is szert tettem. Szakmai szempontból talán még jobban megérte, rengeteg érdekes, innovatív témájú előadást hallgathattam.

Rétes Tibor

Képzőművészek kiállítása a Tájvízházban

Rapport László nyitotta meg a kiállítást

A Tájvízház időszakos kiállítási terme adott helyet Debreczeni Zsóka, Pelcz Zoltán, Pelcz Balázs, Pelcz Benjámintól képzőművészek kiállításának. Debreczeni Zsóka és Pelcz Zoltán jelenleg Szilvásváradon élnek. Mindketten tagjai a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesü-

letének, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Keramikusok Társaságának. Pelcz Balázs 2010-ben szerzett diplomát a Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász szakán, öcséje, Pelcz Benjámintól végez ugyanott.

A kiállítás megnyitóján Bak Sándor elmondta, hogy nagy öröme szolgálni ezt az eseményt, hiszen a Tájvízház létrehozásakor - az állandó kiállítás mellett - pontosan ilyen kiállítások helyszínéül gondolták ki a bemutatóház időszakos kiállítási termét, hiszen ezek azok az események, melyek élettel töltik meg ezt a szép és hangulatos helyet.

A művészpár nem először állítja ki alkotásait nálunk, de nem csak e tekintetben váltak részévé életünknek, hiszen az igazgatóság aulájában található falikép - mely alapításunk 50. évfordulójára készült - az ő munkájukat dicséri - tette hozzá. Ilyen kötődés az is, hogy az igazgatóság által adományozott saját legmagasabb kitüntetéshez is a művészpár készíti a plakettet. Debreczeni Zsóka és Pelcz Zoltán munkáiban az egyensúly és a har-

Folytatás a 12. oldalon →

Koronás fiúcska, kalapos lányka

Életfa

móniateremtés nyilvánul meg, olyan alkotókat láthatunk vendégül, akik a mai világban igazi pozitív érzéseket közvetítenek és képviselnek.

Aki most személyesen itt lehet, az különleges embernek érezheti magát. Megállni egy pillanatra, körülnézni, észrevenni a szépet a felemelőt, befogadni azt, hagyni, hogy az érzések érzelmeket, gondolatokat formáljanak bennünk, elgondolkozni, elraktározni, elemezni ezeket az érzéseket, gondolatokat, manapság csak ritkán adódik meg. Ezen gondolatok jegyében nyitotta meg a kiállítást Rapport László, akit felesége révét köt ismertség a Pelcz családhoz immár 26 éve.

Beszédében kiemelte, hogy a mai magyar kerámiaművészet két jelentős alkotóját köszönhetjük itt. Zsóka finom, légies, érzéki kialakítású plasztikai ötvöződnek Zoli erőteljes, drámai, konstruktív formaképzésével. A görög mitológia ihlette ősi forrás munkájuk eredője, egyedi és megismételhetetlen minden alkotásuk. Kerámiáikban is kifejeződik az egymás és családjuk iránt érzett szeretetük, nemcsak erősítik, de ki is egészítik egymást - tette hozzá. Szerencsénkre vannak olyan emberek, akik képesek kiszabadítani a márványból a szobrot, vagy megformálni agyagból az érzelmmel teli szépséget nekünk, egyszerű

halandóknak, akik ezek nélkül az emberek nélkül nem élhetnénk teljes életet. Köszönjük meg nekik, Zsókanak és Zolinak, Baláznak és Benjáminnak, hogy megteremtették nekünk ezt a világot – fogalmazott Rapport László.

A kiállítást július 10-től-július 31-ig láthatta a nagyközönség, a gyönyörű kerámiák szép számban vonzották a látogatókat bemutatóházunkba. Szép adat az is, hogy az immár egy éve működő Tájvízházat július 31-ig, azaz az elmúlt egy év alatt, több mint 3000 látogató tekintette meg.

Pozsárné Kaczkó Zita

Szarvas Város Turizmusáért díj

Szarvas város újratelepítésének évfordulóján 12 kategóriában jutalmazták a településért sokat tevő polgárokat. Szarvas Város Turizmusáért Díjat adományozott Babák Mihály polgármester Bak Sándornak a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság igazgatójának a szakterületén példaértékű elkötelezettséggel végzett munkája, és a város turizmusának fejlődését is elősegítő feladatok ellátásában tanúsított aktív közreműködése elismeréseként. Szívből gratulálunk a kitüntetéshez.

Babák Mihály polgármester adta át a díjat

KÖVIOSZ kihelyezett elnökségi ülés Gyulán

Szeptember 8-10. között Gyulán a Szanazugi Klubházban tartotta meg a Környezetvédelmi és Vízügyi Országos Szakszervezet (KÖVIOSZ) elnöksége kihelyezett ülését.

A tizenkét igazgatóság szakszervezeti titkára mellett, megtisztelte jelenlétével az ülést Bak Sándor igazgató, Holecz Magdolna gazdasági igazgató-helyettes és Szabó János műszaki igazgató-helyettes is.

Külön örömmel köszöntötték a résztvevők Szilágyi Attilát a Középduna-völgyi Vízügyi Igazgatóság vezetőjét, aki tapasztalatcserére érkezett a Körös-vidékre.

Az első napon Gyula nevezetességeivel ismerkedtünk, és meglátogattuk igazgatóságunk vízügyi bemutatóházát a Tájvízházat is. A második nap délelőttje az érdeklésviseleti kérdések megvitatásával telt el. Ebéd után, szakmai programmal egybekötött hajókiránduláson vettek részt az érdekeltek, melyre külön

Szakszervezeti vezetők a Tájvízházban

meghívtuk Tokaji Istvánné és Török János volt szakszervezeti titkárokat is.

Az esti baráti vacsorát az MBSZ kiváló triója, Rácz Dezső, Rácz Jenő és Csató István készítette, Veres József hathatós segítségével, igen ma-

gas szinten.

A késői órákba nyúló eszmecsere után mindenkiben megfogalmazódott az igény az ilyen irányú rendezvények folytatására.

Kurucz András

Családi Nap

A bábelőadás kíváncsi közönsége

Ha szeptember, akkor iskolai évkezdés, ha szeptember első hétvégéje, akkor vízügyes családi nap. Szeptember 6-án a KÖR-KÖVIDOSZ Szakszervezeti Bizottsága, a Vízügyi Sportegyesület, a Vízügyi If-

júsági Klub és a Közalkalmazotti Tanács közös szervezésében került megrendezésre a hagyományos vízügyi családi- és sportnap. Az időjárás kegyeit is elnyerte az a 320 fő, aki részt vett az eseményen.

Kora reggel már készültek az egy-ségek által felkért szakácsok arra, hogy a déli ebédnél senki se maradjon éhesen. Bográcsokban, tárcsán, főtt és sült a sok-sok ínycsiklandó falat. Rendhagyó módon, esetleg akár hagyományt teremtve, a következő oldalakon két csapat is megosztja lapunk olvasóival remekművének receptjét, és a finom étel elkészültének humort sem nélkülöző részleteit. Így, akinek kedve tartja – nem kell megvárni a jövő évi bulit – otthon is elkészítheti ezeket a finomságokat.

A legmarhabb marhapöri Ici tollából: 14. oldal, Dina Gabi gombapörköltje csiperkéből bográcsban, friss salátával 15. oldal

A program, mint mindig, most is színvonalas volt. Erdei óvoda, bábelőadás - a Törökzugyi Óvoda peda-

Folytatás a 14. oldalon →

gógusainak segítségével -, ugráló vár, trambulín és Pepe Manó várta és szórakoztatta a legfiatalabbakat. Csillámtetkók készültek kicsik és nagyok számára, csillogott minden amerre a szem ellátott. A családi „Körös-hajókázás” most is igen népszerű volt, ahol minden résztvevő megismerhette a Körösök vadregényes világát.

A III. Süss József emléktorna kiélezett küzdelmet hozott, melynek végén a Központ csapata hódította el egy évre a díszes serleget.

Végeredmény:

1. Központ 6 pont
2. MBSZ 3 pont
3. Szakaszok 0 pont

A kosárlabda rangadót is a Központ csapata nyerte meg – egy ponttal (37:36) -, legyőzve a Szakaszok csapatát. A Valastyán László által szervezett különböző kosárlabdajátékok eredményei a következők voltak:

Legszébb pontdobó: **Lúczy Borika**

Büntető dobós: **Valastyán László**

3 pontos dobós: **Valastyán László**

Ziccer dobós: **Szilágyi Barnabás**

Örökös második hely: **Lúczy Gergely**

A finom ebéd elfogyasztása után tele gyomorral már a régi emlékek, anekdoták felelevenítése volt po-

Ugrálóvár és trambulín a gyermekek legnagyobb öröme

Kiélezett küzdelem a sportpályán

rondon. A jó zenét a Batai Gergő – tatása mellett. A nap végét az idő is Jobbágy Zoltán páros biztosította, a siratta. Csendesen eleredt az eső. „Terka Büfé” magas szintű szolgál-

Kurucz András

A legmarhább marhapöri Ici tollából

Úgy kezdődött, hogy 2006-ban a nagy árvíz utáni Köszönet Nap alkalmából főzőversenyt hirdettek a szervezők a védvonalak csapatai között. Az akkor ügyintézőként munkálkodó, mára a Gyulai Szakasz mérnökség vezető-helyettes asszonya, több férfi vetélytársa ellen főzőversenyt nyert. Nyilván több kolléga férfiúi fakanalán esett ekkor csorba. A megnyert főzőverseny következményeként, azóta rendezvényeink kiváló főszakácsa lett. Ezúton is megköszönöm többek nevében az isteni és ízletes falatokat, amit azóta is, szívből-lelékből készít számunkra. Az alábbi recept a legutóbbi gasztronómiai kirándulásunk, azaz a Vízügyes Családi Nap eredménye.

Balról kéken e recept írója Juhász Ilona, jobbról fehérben Szászalmi Marianna a főszakács

Folytatás a 15. oldalon →

Hozzávalók:

- 15 kg marhalábszár
- 3 kg vöröshagyma
- 1 kg paradicsom
- 1 kg paprika
- 1 nagyon nagy fej fokhagyma
- fűszerek: só, bors, őrölt kömény, ételízesítő és házi fűszerpaprika
- zsír és szalonna

...és, hogy mindez hogyan is készült?

A bevásárlás hálátlan feladatát követően, a hozzávalókat a tethelyre szállítottuk. Szóval, összehordtuk magunkat.

A lábszárát két fiatal kolléga vágta marha-apróra. A többi hozzávalót további két bicskaszonglőr tette konyhakésszé. A tűz izzott volna, ha száraz akáccal etetjük, de nem így történt. Jó vizes fűzfából raktunk tüzet. Vélhetően komoly in-

dián csapatok indultak útnak a fel szálló füstjelzések hívó szavára.

Az állvány és bogrács pozícióba állítása után kezdődhetett, aminek kezdődnie kellett.

Azért írom többes számban a főzés technológiáját, mert jó magyar szokás szerint, ha egy dolgozik, és a többi nézi, akkor azt már együtt csinálták.

A zsiradékot és a természetes ízfokozóként használt házi füstölt szalonnán megfonnyasztottuk az

apróra vágott vöröshagymát. Megszórtuk minőségi házi fűszerpaprikával. Azonnal ment rá a hús, a fűszerek ízlés szerint és a kavarással. A kavarással addig tart, amíg a hús, levét nem enged. Félfővésnél rákerülhet az összekockázott paprika és a meghámozott szintén összekockázott paradicsom is. A fokhagyma nyese dékkel az íze csak javul. Főzzük és ízesítsük egész addig, míg ízre és állagra kielégítővé válik számunkra. ...és míg el nem felejttem: a pörköltfőzés legalapvetőbb ősi titka a 100%-os gyümölcstartalmú 50 fok körüli házi áldás – na nem a pörköltbe.

A készülő remekmű

Néhány szó és gondolat a környezetünkben ténykedőkről:

Az MBSZ illusztris kollégái környező szemmel figyelték egész nap a bográcsok alól feléjük szálló füstöt, miközben kavartak egyet a gázrózsán rotyogó disznóságukon. Kárpótlásként belefőtt pörköltjeikbe a füst íz és a potya pernye is.

Juhász Ilona

Gombapörkölt Csiperkéből bográcsban, friss salátával

A KÖVIZIG-es Családi Napra szabott recept, de miért is? Változik a világ, ezért megjelent az igény a hagyományos nehéz ételnek számító pörkölt mellett egy könnyebb ételre.

A „gombapöri” salátával könnyen és gyorsabban elkészíthető alternatíva. A táplálkozástudományok szerint, a nyers étel megemésztéséhez nem kell felhasználnunk a saját enzim-

jeinket, mivel a hőkezelt ételekkel ellentétben, az élő ételekben még rengeteg az emésztéshez nélkülözhetetlen enzim. Így az egyébként hosszú emésztési idejű (minimum 6 óra) gomba emésztése nagy segítséget kap az ízletes friss salátával. A köret lehet még főtt krumpli és/vagy főtt tészta.

„Vételezz két kosár gombát”

Kezdjük tehát az étel elkészítésé-

hez: szükséges hozzá egy bogrács hely és tűzifa. Azért egy balta is jól jöhet pl. aprófa készítéséhez, száraz papír sem árt (mi van ha nincs), na meg tűzgyújtó eszköz. „Irtó ciki”, ha ezek hiányában nem tudsz tüzet rakni és segítséget kell kérned. Az ételhez természetesen vételezz két kosár gombát is, de vigyázz, erdőmező helyett valamelyik élelmiszer

Folytatás a 16. oldalon →

üzletlanc boltja legyen a lelőhelyed, mert egy idióta biztos megkérdezi: „bolond gombából főzöl?“, ekkor válaszolhatsz mosolyogva és higgadtan: „a Sp...rból való, láthatod a címkén”. Ha már ott jársz, beszerezhetsz minden más hozzávalót is. Persze jobb lenne a piacon biztosan hazai termelőtől vásárolni, de hát ha „számla köll” mindenről, akkor marad ez az alternatíva. Igyekezz a legjobb minőségű hozzávalókat beszerezni, a kész étel így lehet csak igazán finom és jó, ne sajnáld a kollégáktól és magadtól. Vedd figyelembe, hogy ez a recept nem egy profi szakácstól származik. A mennyiségek például a salátánál a cukor és az ecet esetében, akárcsak a só tereén hozzávetőlegesek. Mindig kóstolás után (azaz ízlés szerint) állítsd be a végleges mennyiséget.

Elkészítési idő: 2 óra. Persze csak akkor, ha a két fiad is elkísér, akik

“Vételezz két kosár gombát”

szintén szeretnek főzni és veled van az egyik lelkes kollégád is segíteni. Azért kellenek hárman, mert az egyiknek biztos pont most jön a Kedvese és hamarabb lelép, mint ahogy kész lennétek. Áldásként

küldhet az ég alkalmi segítőkét is. Kérdezzetők, viccelődők mindig lesznek, hogy ne unatkozz és segítse a többfelé figyelés, valamint türelmi képességeid kibontakoztatását. Se-

Folytatás a 17. oldalon →

Hozzávalók (20 fő részére)

Gombapörkölt:

- Csiperkegomba 2 kosár barna és fehér vegyesen (7 kg; 35 dkg/fő)
- Vöröshagyma 1/4 kosár (1,5 kg)
- Paradicsom 4 db (közep nagy)
- Fokhagyma 4 gerezd (nagyobbacska)
- Vaj 20 dkg
- Pálmazsír és/vagy étolaj ~2,5-3,0 dl
- Őrölt csemege paprika ~40-50 dkg (ízlés szerint, az étel színe is számít)
- Olívaolaj ~1/2-1 evőkanál
- Színes bors 1-1,5 teáskanál (frissen őrölve)
- Lestyán 1/4 teáskanál
- Kakukkfű 1 teáskanál
- „Macskapöcse” paprika ~1 db (bocsánat, de ez a „böcsületes”, népi elnevezése)
- Kurkuma 1/2 evőkanál
- Só (ízlés szerint)
- Ivóvíz ~ 3 l
- Kenyér 20-25 szelet

Friss saláta:

- Paradicsom 10 db (közep nagy)
- Saláta cukkini 9 db
- Kígyóuborka 4 db
- Pritamin paprika 6 db
- TV típusú „fehér” paprika 4 db
- Kaliforniai narancssárga paprika 1 db (nagy)
- Káposzta 1/2 fej (közep méret)
- Jégсалáta 1 fej
- Cékla 1 db (közep méret)
- Rukkola saláta 1 doboz (vagy 2 tasak)
- Alma 1 db
- Mazsola 1/2 marék
- Aszalt paradicsom fűszeres olajban 10 dkg
- Olívaolaj ~2 evőkanál
- Rozmaring 1 teáskanál
- Lestyán 1/4 teáskanál
- Citrom 2 db
- Ecet ~1-2 evőkanál (ízlés szerint)
- Borecet 1/2 evőkanál
- Cukor ~1-1,5 marék (ízlés szerint)
- Só (ízlés szerint)
- Ivóvíz ~ 2 l

gítók hiányában 3,5-4 óra.

Elkészítése:

Gombapörkölt:

Rakj tüzet, és ha már a vastagabb ágak is kezdenek meggyulladni, kezdheted melegíteni a zsiradékot és/vagy olajat. A tűzrakás közben kérd meg a segítőt, hogy pucolják meg a hagymát. Vágd össze a hagymát (nem szükséges apróra). A szeleteléshez a „V” gyalu jól jöhet, ha értesz hozzá, jelentősen meggyorsítja az aprítási folyamatot. Hámozz meg 3 db paradicsomot, vágd össze apró kockákra (a kifolyó levét ne pazarold el, az is kell a bográcsba). Amint megmelegedett a bográcsban a zsiradék és a vaj, mehet együtt bele a paradicsom és a hagyma. Már most jöhet a fűszerek közül a kakukkfű és a lestyán. Próbáld alaposan elmorzsolni az ujjaid között őket, ahogy beleszöröd a bográcsba. Hozzáadhatod a kurkumát is. Ez a fűszer segíti az emésztést, ráadásul többek között az ízületi gyulladás gyógynövénye is. Amíg párolódik és pirul a hagyma, jöhet a leghosszabb előkészítési folyamat, a gomba megtisztítása, átvizsgálása és feldarabolása. A segíttőiddel alaposan mosd meg a gombát, a sérült részeket távolítsd el. Ügyelj a tüzre is. Feldaraboláskor a tönkjét vágd ki és szeleteld két részre keresztben a rostokat átvágva. A

kalapját méret függően 2-4-6 részre vágatod, ne legyen túl apró. Az a fontos, hogy hasonló méretű darabokból álljon az összevágott gomba. A hagymát addig párold, süsd, amíg szét nem nyomható, ekkor sűrű kevergetés mellett szórhatod az őrölt piros paprikát rá. Ahogy átforgattad 15-20 másodperc öntsd fel 2 l vízzel. Ideális esetben a pörkölt alap elkészültekor már a gomba is feldolgozásra, aprításra került, ha nem így van, vedd le a tűzről a bográcsot és állj be a segítőt mellé aprítani. Ha készen vagytok, a bogrács újra a tüzre és mehet bele az egész gomba. Rakj a tüzre és keverd át a gombát a pörkölt alappal. Öntsd fel vízzel, a gombát legfeljebb 3/4-ig lepje el, ne legyen túl híg a pörkölt szaftja. A gomba össze fog esni, alából magas a víztartalma, le fogja adni. Pucold meg a fokhagymát és vágd egészen apróra. Vágd apróra az 1 db macskapöcse paprikát is. A sóval együtt mehetnek a bográcsba. Persze, ha Matula bácsisan (Tüskevár, Bánhidi László alakítása) szereted, rakhatsz bele lényegesen többet is. Itt ronthatod el egyedül az ételt, tehát figyelj, ne legyen se túl sós, se túl erős. A 20 főnek készülő pörkölt 1 db csípős paprikától biztosan nem lesz az, hacsak nem valami extrém mexikói örületet teszel bele. A színes borsot (különleges zamata van) őröld frissen az ételbe. Ha felforrt a pörkölt leve csillapítsd a tüzet, nem

kell, hogy fortyogva-lobogva főjön az étel. Ha a tüzzel nem bírsz, emeld egy szinttel feljebb a bográcsot. Időnként ellenőrizve, táplálva a tüzet főzd készre az ételt. Amikor úgy érzed a gomba megfőtt, ellenőrizd utoljára a sósságát, a szaft zsirtartalmát, ha kell, tegyél még bele sót és olívaolajat. Az utolsó paradicsomot hámozd meg és darabold egészen apróra, levével együtt mehet a bográcsba. Tálalásig tartsd melegen az egészet.

Friss saláta:

Alaposan moss meg minden hozzávaló zöldséget és a citromot is. A „V” gyalura most lehet igazán szükséged. Persze jó késsel mindent összedarabolhatsz e nélkül is. Alapvető, hogy jó és éles késeket használjatok, különben lassan és kínlódva fogtok csak haladni. A segítőtoddal vágd hosszú csikokra a cukkinit, az uborkát, a céklát és az almát. A rend kedvéért, és mert így célszerűbb egy-egy zöldségfajtát ugyanaz a segítőd vágja össze. A cékla nyersen, de természetesen hámozva kerüljön feldolgozásra. Az almát nem kell meghámozni, de a magház nem kerülhet a salátába. A káposztát és a jégsalátát gyaluld le, a paprikákat karikára vágd, a paradicsomokat 6-8 darabra. A felaprított hozzávalókat rakd egy nagy tálba. Add hozzá a mazsolát és a 12-16 részre felvágott aszalt paradicsomokat is. Öntsd rá az olívaolajat, rakhatod a fűszereket is, a rozmaringot és a lestyánt, de morzsold el az ujjaid között őket. Jöhet a só és a cukor, de ne egyszerre az egészet, a salátalé végleges ízét később állítod majd be. Vágd félbe a citromokat, a magjaikat a kés hegyével távolítsd el, sugár irányban befelé vágd át a rostokat (de óvatosan, ne bökd a tenyeredbe a kést). Levüket facsard a salátára, mehet a borecet is. Az ecetet azonban inkább részletekben adagold, tudod ízlés-ízlelés szerint. Öntsd fel vízzel, legfeljebb a saláta 2/3-áig. Keverd át az egészet alaposan, de egyben óvatosan is, lehető-

Az inycsiklandó gombapörkölt

leg ne törd össze a paradicsomokat. Ízleld meg a saláta levét és állítsd be a végleges ízt a maradék só, cukor, ecet esetleg víz hozzáadásával. Az utolsó átkeverés előtt tedd csak bele a rukkola salátát, különben megcsúnyul, mire tálalnál.

A gombapörköltet és a salátát személyenként külön-külön tányérba rakva tálald. 1-1 szelet friss kenyér lecsúszik hozzá.

Jó étvágyat kívánok!

Dina Gábor

A vitaminokban gazdag saláta

Ezüstkorú vízügyesek őszi kirándulása

A KÖVIZIG Szivárvány Nyugdijas Klubja 2014. szeptember 12-től 14-ig kirándulást szervezett Pécs környékére. 40 klubtagunknak sikerült hazánk egyik csodálatos tájára eljutnia.

Utazásunk alkalmával első nap Orfűre mentünk. A mecseki hegyhát közepén fekvő településen először a Malommúzeumhoz érkeztünk. A látogatás előtt, az immár hagyománnyá vált zsíros kenyér partit rendeztük meg a múzeum kertjében, majd megnéztük a vízimalmot. Az ember és a természet harmonikus együttélésének talán legjobb példája a vízimalom. A kedvünkért a felújított malomárok segítségével, működésbe hozták az ország egyetlen

megmaradt patakalmát. Mivel az időjárás nekünk kedvezett, tettünk egy sétát a Nyugat-Mecsek Tájvédelmi Körzetben található Vízfő tanösvényen. Az orfűi, 4 km hosszú túláncolatot busszal jártuk körbe, gyönyörködve a táj szépségében. Másnap a gazdag történelmi múlttal és temérdek műemlékkel rendelkező Pécs városával ismerkedtünk, egy nagyszerű idegenvezető segítségével. Megnéztük a Janus Pannonius Múzeum Zsolnay gyűjteményét bemutató állandó kiállítását. A kiállító helyiségekben nyomon követhető a Zsolnay építészeti kerámia fejlődése, és a gyár díszművei. Megnéztük a Gyugyi gyűjteményt is. Lenyűgöző élményben volt részünk. Sajnos

kevésnek bizonyult az a 3 óra, amit itt tölthettünk.

Utunk - Pécs belvárosában - a török időkől fennmaradt egyik építészeti kincshez vezetett, Jakováli Hasszán dzsámijához és minaretjéhez.

Majd az óváros szívéből kiemelkedő Székesegyházhoz sétáltunk. A román stílusú bazilika egy földi csoda, a megszólaló orgonajátékával együtt.

Délután meglátogattuk a Tettyei Mésztufa-barlang egyedülálló geológiai képződményét, a mintegy tízezer éves üregrendszer, amely a vastag mésztufában alakult ki és a „pokol kapujaként” is emlegetik.

Harmadik nap indultunk haza. Útközben Máriagyűdön a Kegyetemplomot látogattuk meg, és az év egyik legnagyobb búcsú-fergetegében találtuk magunkat.

A Duna partján, Mohácson a megújult Halászcserében fogyasztottuk el a fenséges ebédet /harsa halászlé, túrós csuszával/. Rövid sétát tettünk a Duna parton és hazafelé vettük az irányt.

A három napos kirándulásunk nagyon szép és sikeres volt, élményekkel gazdagodva tértünk haza. Köszönjük a támogatást az igazgatósnak és a DIG BUILD Kft. vezetőjének.

Tokaji Istvánné

A nyugdíjas klub tagjai a Malommúzeumnál

Indián Kenu Túlélő Verseny az Élővíz-csatornán

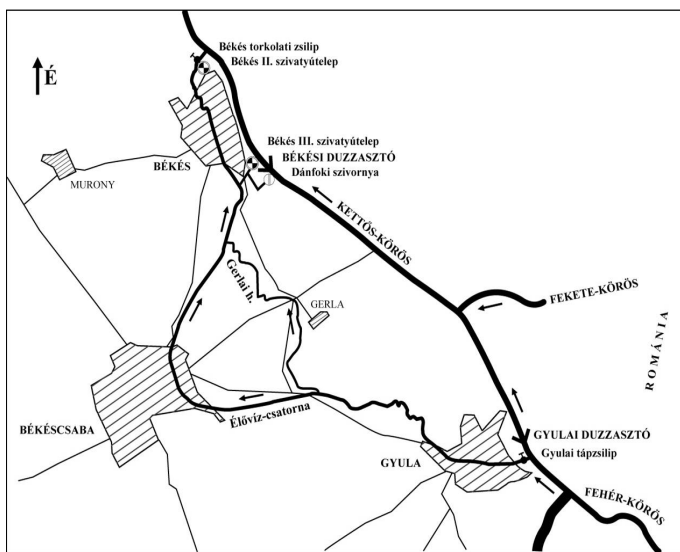
2014. szeptember 13-án, szombaton került megrendezésre az Indián Kenu Túlélő Verseny. A verseny helyszíne hagyományosan az Élővíz-csatorna. Ez a 33 km hosszúságú „folyócska”, melyet szakemberek gyakorta mesterséges fenntartású víztestként is neveznek, Gyuláról folyik át Békéscsabára, majd a megyeszékhelyet elhagyva Békésen torkollik be a Kettős-Körösbe. A

Zerge Ifjúsági Túrasport Közhasznú Egyesület (Zerge I.T.K.E) által évről-évre meghirdetett színvonalas verseny egész napos erőpróbát jelentett a résztvevők számára, akik jó része ismerte már a vizet, amelyen evezett. Azok kedvéért azonban, akik kevésbé ismerik, álljon keretes cikkünkben néhány mondat a három várost átszelő, helybeliek által Kis-Körösnek becézett vízfolyásról.

Évekkel ezelőtt a verseny főszervezője, mondhatni megálmodója Sós Imre – a Zerge I.T.K.E. elnöke – és néhány barátja kenuba szállt, hogy elinduljon az Élővíz-csatornán Gyuláról Békéscsaba irányába, majd onnan tovább Békés felé. Annak ellenére, hogy útjuk során láttak jó néhány orvosolandó problémát, és nem kevés akadállyal is meg kellett

Folytatás a 20. oldalon →

Egy kis Élővíz-csatorna történelem

Az Élővíz-csatorna térképe

Az Élővíz-csatorna a XIX. századi Körös-vidéken véghezvitt árvízszabályozási munkálatok eredményeként született. A Gyula városát fenyegető árvizek miatt, a Fehér-Körös folyót - a városon kívülre - ásott, mesterséges mederbe terelték, mellyel a városokon átvezető meder, holtággá vált. A frissítő, azaz az élő víz utánpótlása a holt mederré válás után negyven évvel, 1896-ra oldódott meg, egy az új mederben megépített Poirée rendszerű túsággal, a Gyulai duzzasztóval.

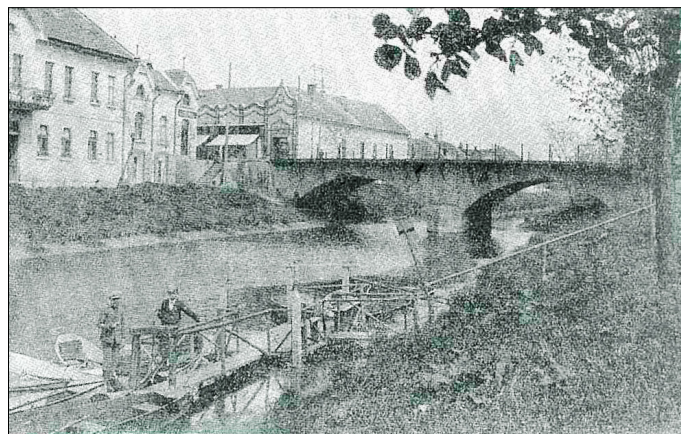
A hajózás, a vízi közlekedés hajdani fontosságát jól mutatja az a tény, hogy a csabaiak már jóval korábban, 1777-ben kiásták Veszelytől Sikonyig a Hajóscsatornát. Az alábbi térkép jól szemlélteti, hogy miként köti össze az Élővíz-csatorna Gyula, Békéscsaba és Békés városokat napjainkban.

A vízszabályozások idején szilárd burkolatú utak még nem voltak ezen a vidéken, így csapadékos időben, amikor a földutak nehezen járhatóakká váltak, mind a személy, mind a teherforgalom jó része a Körösökön, illetve azok kisebb ágain történt Gyula, Csaba, Békés viszonylatában. Korántsem véletlen, hogy a békés-

csabai Rosenthal-malom (ma István malom) is közvetlenül a Körös-parton épült, az ipari mennyiségű víz felhasználása miatt. A múlt századi evezős, csónakos élet jelentőségét mutatja az a korbéli fotó, amely Gyula belvárosában a Kapus-híd, vagy más néven a Nagy kőhid előtti folyószakasról készült 1901-ben. A fekete-fehér fénykép előterében, a több csónak kikötésére alkalmas stégen két fiatalembert láthatunk, akik - vélhetően - vízi szállítási szolgáltatásaikra várnak fuvar. A csónakok számából és az állandó személyzetből joggal következtethetünk arra, hogy a csónakázás népszerű és kedvelt időtöltés, kapcsolódás lehetett ez idő tájt.

A fotó készítése óta eltelt több mint száz esztendő alatt óriásit változott a világ. Felgyorsult életünkben a tudomány és technika újabbnál újabb produktumai kínálnak szórakozási és kikapcsolódási lehetőséget a ma embere számára.

Ugyanakkor egyre többen felismerik a természetben végzett testmozgás, kikapcsolódás egészségre gyakorolt kedvező hatását. Ezen rekreációs tevékenységek közül az evezésre kiváló teret nyújt az Élővíz-csatorna, melynek környezeti- és természeti értékei az utóbbi évtizedben egyre inkább felértékelődnek.

A nagyhid (Kapus-híd)

küzdeniük, úgy érezték, hogy a láttott természeti szépségeket mindenképpen érdemes megmutatni másoknak is.

Az elgondolást tett követte, és a következő év szeptemberében már több indián kenu indult el az Élővíz-csatorna szépségeit, ökoturisztikai értékeit felfedezni, testközelből megtapasztalni. A szervezők már ekkor – a verseny mondhatni hőskorában – több mókás ügyességi vetélkedő feladattal gazdagították a több mint harminc kilométeres távot.

A Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság - az Élővíz-csatorna kezelőjeként - már évekkkel ezelőtt felismerte a verseny környezettudatos szemléletformáló jelentőségét, a vízfolyásra gyakorolt hosszú távú kedvező hatását, és több módon is támogatta azt.

Az ÖKOVÍZ projekt keretében csónakátemelők helyek létesültek a városok alsó és felső körgátjainál. (Ezek azok az áttemelő helyek, ahol a verseny résztvevőinek a kenuikat kézben kell átcipelni, minél rövidebb idő alatt, hiszen a verseny időre megy.) Az igazgatóság több éven keresztül volt a versenynek fővédője is.

A verseny szervezését és színvonalas lebonyolítását több helyi vállalkozás segítette szponzorálással, de

Indulás előtt teljes „harci díszben” a csapat

a Gyulai Várfürdő és a Békéscsabai Árpád Fürdő is részt vállaltak benne. A Stihl Szaküzlet pedig a verseny útvonalán megoldandó, teljesítendő feladatok helyszíneinek és eszközeinek biztosításával nyújtott támogatást.

Az ideik, több mint 30 km-es megmérettetésen résztvevők - rendhagyó módon, folyás iránnyal megegyezően - Gyuláról indultak, Békéscsabán keresztül haladva, Békés belvárosában érkeztek célba.

A 2014. évi versenyt – hasonlóan a tavalyi évhez – nem fogadta kegyei-be az időjárás. A rajt előtti gyülekezést és rajtot több rövid ideig tartó, de igen heves zápor nehezítette. A gyulai Kapus-híd melletti vendéglá-

tóhely napernyőit, most esernyőként funkcionáltak, ezek alatt került ki-sorsolásra a rajtoló kenuk sorrendje. A versenykiírás értelmében a kenuk személyzetéből legalább egynek indián lánynak kell lennie, azonban több kenu nevezett 2 lány, 2 fiú vegyes párosként. Igazgatóságunk csapata, a Vizenjárók is ilyen felállásban indult a megmérettetésen.

A csapat tagjai Mosolygó Tomahawk - Varga Melinda, Hónyűvő – Seprenyi Nóra, Csendes Füst főnök – Dina Gábor, Nagy Pempec – Juhász András voltak.

Az Indiánkenu Túlélő versenyen 15 perc jóváírást kap mindazon csapat, amely a verseny nevéhez méltóan indián jelmezben, illetve festéssel vesz részt azon. A Vizenjárók csapata is élt a fenti lehetőséggel, ennek igazolására álljon itt az alábbi fotó, mely érzékelteti a verseny és rajt hangulatát.

Csapatunk a dobókockával eldöntött rajt sorrend sorsolás alapján, utolsóként indult, így volt módunk végignézni, amint több gyakorlott evezős csapat is a páros rajt utáni első métereken borulást szenvedett. Azonban ezen csapatok sem adták fel a versenyt, sőt – talán azért is, hogy vizes ruházatuk megszáradjon – még keményebben húzták evezőlapátjaikat. A Kapus-híd környéki első feladatok, az öt civilizált törzs nevének felsorolása, a bóják közötti szlalomozás és a lasszóvetés a Bé-

A verseny grafikus térképe, baloldalon a teljesítendő feladatok felsorolása

ke-sugarúti híd korlátjára, több csapatnak okozott nehézséget, sőt maga a lasszó is a vízbe veszett. De sebjaj, eveztünk tovább a Németvárosi hídnál lévő következő feladat helyszínhez, az íjászathoz, ahol Csendes Füst Főnök többször is telibe találta a folyó túlpártján elhelyezett célként szolgáló műanyagból készült szarvast. A gyulai alsó körgáti zsilipnél történő kenu átemelés után előztük meg az első kenut. Számunkra - a fent említett sorsolás miatti, sereg-hajtóknak - ekkor kezdett izgalmas-sá válni a verseny. A következő akadályokat, feladatokat csak röviden említve, levelet kellett leszednünk egy fáról, kincset kellett keresnünk a Pósteleki híd lábánál, ahol egy újabb kenut utasítottunk magunk mögé. Veszelyhez érkeve Hónyúvő egy kötélhágcsón mászott fel a hídra, ahol bekötött szemmel válogatott szét babot és kukoricát, majd a híd másik oldalán, egy másik kötélhágcsón mászott vissza a kenuba, s eveztünk tovább Békéscsaba felé. Azonban addig még több akadályt kellett teljesítenie a csapatoknak. A csabai felső körgáti zsilipnél a verseny az előttünk haladó kenukkal még szorosabbá vált. A csabai Árpád Fürdőben Mosolygó Tomahawk példás gyorsasággal úszta le a kirótt távot.

A következő megállónál három csapattag egy többszörösen lyukas vö-

A Vizenjárók csapata

dörrel töltött meg egy hordót vízzel. Ezután az átemelés következett a csabai alsó körgáti zsilipnél. Majd az elkerülő út hídjá alatt a kenuk orrában és farában ülőknek kellett átfűzniük evezőiket a hídról lefelé függő karikákon. A békési felső körgáti zsilipnél mindenki - a több mint 20 km viszontagságos evezés után - nyakláncot fűzött. Mindez még nem volt elég, mert néhány csapás múlva a lovaglás következett, melyet Csendes Füst Főnök maximális pontszámmal teljesített. A célba érkezéskor ketté váltunk, az utolsó feladatot teljesítendő Hónyúvő a parton ugrálókötelezett, a csapat többi tagja pedig bevezett a célba. Végül kemény munka árán csapatunk, az igen előkelő 9. helyezést érte el.

A verseny a Vizenjárók csapatának,

mint a víztér kezelőinek remek lehetőséget teremtett az Élővíz-csatorna aktuális állapotfelmérésére, valamint a vízminőségi problémákat is jelentő ökoturisztikai akadályok - melyek legtöbbször szerint értendő - szükséges és hatékony elhárítási és megelőzési lehetőségeinek felmérésére.

Csapatunk ezúton is szeretné megköszönni az igazgatóság és mindazon kollégák támogatását, akik a verseny reggelén, dacolva a korántsem barátságos időjárással, a szurkolás, a biztatás és végül, de nem utolsó sorban a rajtnál készült fotók és videó felvételek kedvéért kilátogattak a helyszínre.

Biztatásokatoknak köszönhető az elért eredmény, a siker így mindnyájunk sikere.

A Vizenjárók csapata

25. eXtremeMan Ironman Triatlon versenyen

“A távolság nagyban növeli a csodálatot.”

Diderot, Denis (1713-1784), francia filozófus

Július 26-án került megrendezésre a 25. jubileumi eXtremeMan Ironman triatlon verseny Nagyatádon, melyen a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság munkatársa Tímár Attila is részt vett. Idén minden idők legnagyobb mezőnye állt a rajtvonalhoz a gyékényesi tó partján, 617 egyéni sportoló várt arra, hogy a hagyo-

A célban

Folytatás a 22. oldalon →

mányos papi áldást követően teljesítse az embert próbáló 3800 méter úszásból, 180 kilométer kerékpározásból és 42,195 kilométer futásból álló Ironman távot. A nevezők több mint egyharmada - 210 fő - élete első „Ironmanjét” teljesítette. Ezen a versenyen a legtöbb induló átlépi vagy feszegeti teljesítőképességének határát. „Maga a verseny iszonyatosan erőt próbáló, mind fizikailisan, mind mentálisan, igen nagy akaraterőt igényel az Ironman táv legyőzése. Az biztos, hogy életem egy meghatározó élménye volt és úgy érzem ezzel is több lettem” – mondta kollégánk Tímár Attila, aki szintén először indult ezen a versenyen, és a távot a 11 óra 32 perces

idővel a 115. helyen zárta, ami igen kiemelkedő teljesítmény, gondoljunk csak bele laikusként az előbb említett távokba.

Ezúton is gratulálunk rendkívüli teljesítményéhez!

Néhány érdekes adat a versenyről:

A verseny: úszás: 7000 karcsapás, bringa: 20.000 fordulat, futás: 100.000 lépés.

Egy ironman távú verseny 10.000 kcal. Ez megfelel 66 db zsemlének vagy 20 l tejnek vagy 333 db almának.

A verseny frissítőállomásain elfogy 7000 l izotóniás ital, 7000 energiaszelet, közel hétmázsányi banán.

(Forrás: a szervező sajtóközleménye)

Pozsárné Kaczkó Zita

Munkatársak átvétele a Nemzeti Környezetügyi Intézet (NeKI) megszűnt Körös-vidéki Kirendeltségétől

Igazgatóságunk 2014. szeptember 10-től összesen hét - korábban a NeKI Körös-vidéki Kirendeltségén dolgozó - szakember részére biztosítja a további szakmai munkavégzés lehetőségét.

A létszámvétel előzményei:

A környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a NeKI-t érintő módosított formában hatályos 2012. 01. 01. - 2013. 12. 31.) 4. § (3) bekezdése alapján 2012. január 1-től - a vízügyi igazgatóságok vízgazdálkodási és víziközmű szakágazati osztályai szakember állománya egy részének áthelyezésével - megalakulnak a NeKI területi szervei, a „Kirendeltségek”.

A vízügyi igazgatási, valamint a vízügyi hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről intézkedő 482/2013. (XII. 17.) Korm. rendelet (hatályban volt: 2014. 01. 01 - 2014. 09. 09.)

15. § (2) bekezdése szerint „A Nemzeti Környezetügyi Intézet a hatásköréből az OVF-hez, valamint az

igazgatóságokhoz kerülő feladatok ellátásához szükséges létszámot és a feladatellátásához szükséges eszközöket az OVF részére átadja.” A Kormányrendelet (5) bekezdése szerint „Az átadás-átvétel tárgyában az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség, a Nemzeti Környezetügyi Intézet, az OVF és az igazgatóságok 2013. december 30-ig megállapodást kötnek.”

A 2014. szeptember 4-én megjelent, a vízügyi igazgatási és a vízügyi, valamint a vízvédelmi hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet, mely egyrészt hatálytalanította a 482/2013. (XII. 17.) Korm. rendeletet, másrészt a 19. § (1) bekezdésében rögzítette, hogy: „A Nemzeti Környezetügyi Intézet kirendeltségeitől a területi vízügyi igazgatóságokhoz kerülő létszámot és a feladatuk ellátásához szükséges eszközöket a kirendeltség a működési terület szerinti igazgatóság részére 2014. szeptember 10-ig átadja.”

A fentiekben hivatkozott jogszabályváltozások adtak lehetőséget

arra, hogy 2014. szeptember 10-től összesen hét - korábban a NeKI Körös-vidéki Kirendeltségén dolgozó, döntően régi vízügyes munkaviszonyú - szakember kerülhetett át (viszsa) igazgatóságunkhoz.

A hét, áthelyezéssel átvett munkatársunk igazgatóságunknál a vízgyűjtőgazdálkodás-tervezési, a vízkészlet-gazdálkodási, a vízvédelmi, a víziközmű és a vízrajzi szakterületeken állt munkába. Elsősorban ezek azok a szakterületek, ahol a szakágazati feladatok - a korábban említett 482/2013. (XII. 17.) és a 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendeletek következtében - gyakorlatilag már 2014. év elejétől jelentősen megszaporodtak. (Ezzel kapcsolatban a Körös-vidéki Hírlevél XXIV. évfolyam 1., 2014. január-március számában is jelent meg írás.)

Az átvett munkatársak közül 1 fő (Jobbágy Zoltán) a Vízrajzi és Monitoring Osztály, 6 fő (Bányai Barbara, Batai Borbála, Berki Attila, Dobay Péter, Szabó Erika, Tóthné Ambrus Éva) a Vízvédelmi és Vízgyűjtő-gazdálkodási Osztály állományába került.

Réti László

Búcsú Sas Sándor vezető gépésztől

Sas Sándor (1957-2014)

Ismét elment egy meghatározó alakja a vízügyesek nagy családjának. Sas Sándor, hosszúfoki szivattyútelepi vezető gépész életének 58. évében feladta az egyenlőtlen küzdelmet betegségével. Sanyi, vagy ahogyan sokan ismerték, „a kis Sas”, három éve betegedett meg, de ebben a három évben – leszámítva az utolsó heteket – jelét sem mutatta annak, hogy ez kifoghat rajta. Életszeretete, munkabírása nem engedte felülkerekedni magán a betegséget, a kórházban töltött hosszabb-rövidebb időszakokon kívül - állapotáról tudomást sem véve - tette a dolgát, élte a vízügyesek mindennapi életét. Szinte az utolsó pillanatig dolgozott, a munka segített elvonni a figyelmét a betegségről. Élete volt a Vízügy.

Sanyi villanyszerelőként végzett Békésen 1974-ben és négy év múlva - családja hivatását követve - a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóságnál helyezkedett el, élete végéig hosszúfoki gépészként. Kint lakó gépészként fő feladata volt - közvetlen kollégáival együtt - a hozzátartozó szivattyútelepek üzemeltetése, karbantartása, javítása, az ott lévő védelmi gépek, szivattyúk, csővezetékek védelmi képességének megőrzése. Mindemellett, amíg az egészsége engedte, nyáron, az öntözővíz át-emelő szivattyútelepeken a közvetlen munkákat irányította, szervezte és szállította az üzemelő létszámot. A telefonálásnál talán csak gépkocsit szeretett jobban vezetni, sajnos

a betegsége után erről már le kellett mondania.

Részt vett az utóbbi évtizedek kiemelkedő vízügyes munkáiban. Hogy csak a legfontosabbakat említsük: részese volt 1983-ban a Paksi Atomerőmű üzembiztonsága érdekében végzett szivattyúzásnak, a békésszentandrási és gyulai duzzasztók rekonstrukciójának, a Hosszúfok II. szivattyútelep rekonstrukciójának, gépészeti és elektromos munkáinak. Tapasztalatai révén kiemelkedő szerepe volt a KÖRÖS 500 és KÖRÖS 300 mobilszivattyúk fejlesztésében, tevékenyen részt vett az első darabok gyártásában.

Szakmailag sokoldalú volt, a villanyszerelésen túl jól értett a lakatos és gépszerelői munkákhoz egyaránt, szerette a szakmai kihívásokat, a szabadidejéből is sokat áldozott egy-egy probléma megoldására. Munkáját mindig a szakszerűség jellemezte, nem volt híve a félmegoldásoknak.

Belvízvédekezések során fáradhatatlanul tette a dolgát, a saját szivattyútelepeinek felügyeletén túl szervezte és irányította a provizóriumok telepítését. A szállítható szivattyús szakcsoport vezetőjeként, tagja volt a Védelmi Osztagnak, részt vett többek között 2001 tavaszán, az ukrainai védekezésben.

Több nagy árvíznél is jelen volt, szivattyúállásokat telepített, homokzsákkolt, minden rábízott feladatot elvégzett, akár napi 24 órában is.

Munkája elismeréseként 2001-ben Igazgatósági Díjat, 2010-ben főmunkatársi címet kapott, míg a 2013. évi tavaszi belvízvédekezés során (nagybetegen!) nyújtott tevékenységéért, Árvíz és Belvíz Elleni Védekezésért Emlékérem Bronz fokozatát kapta a Belügyminisztertől.

Hosszúfoki gépészként hozzá tartozott a Hosszúfok III. muzeális szivattyútelep felügyelete, karbantartása és bemutatása az alkalmi látogatók részére, mindezt szeretettel és hozzáértéssel tette, nagy tisztelettel adózott az elődök munkásságának, szakmai hozzáértésének. Ő

még egyike volt azoknak, akik látták üzemelni ezeket a gőzgépeket, talán innen eredt az elkötelezettsége a múzeum iránt. Az utóbbi néhány évben kollégái segítségével rengeteget tett a szivattyútelep eredeti állapotának visszaállításáért. Élményeiről hosszasan, érdekfeszítően tudott mesélni, szívesen anekdotázott a régi időről, munkákról, védekezésekről. Nagyon jó kommunikációs, kapcsolatteremtő képességgel rendelkezett, problémamegoldó készsége a tapasztalatával párosulva kiváló szakemberré tette. Szabadidejében sokat járt kirándulni Erdélybe, ápolta a kapcsolatokat ottani barátaival. Ez év májusában feleségével együtt örömmel vett részt az MBSZ székelyföldi kirándulásán, ahol nagyon jól érezte magát, jó hatással volt rá a vidám társaság. Egy ottani barátunk mondta róla, hogy ő még embert nem hallott olyan szeretettel beszélni a gépekről, mint Sanyit.

Szeptemberben még megszervezte Hosszúfokon az MBSZ „tanulmányi napját”, mesélt a múzeumról, miközben főtt a halászlé, sült a hal.

Ekkor már látható és érezhető volt rajta, hogy a betegsége kezd úrrá lenni szervezetén. Már hiányzott Sanyiból a jól megszokott optimizmus, a jövő tervezése. Néhány héttel később újra kórházba került, mint kiderült ezúttal utoljára. Telefonon még beszélünk vele, és hallva az utolsó pillanatig meglévő humorát, vártuk a csodát.

Bebizonyosodott azonban, hogy csodák nincsenek, október 22-én elment Sanyi. Elment és itt hagyta nekünk az emléket, itt hagyta mintaként a példamutató életét. Magával vitte a tudását, a vízügyes szakma iránti alázatát és elkötelezettségét, az emberiségét, melyekből már egyre kevesebb van a világban. Megint eggyel kevesebb.

Kedves Sanyi, Nyugodj Békében!

Lúczy Gergely

Személyügyi híreink

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonyt létesített:

- **Szabó Péter** műszaki ügyintéző munkakörben, 2014. augusztus 15-től a Vízrendezési és Öntözési Osztálynál.
- **Kovács Lajos** szivattyútelepi gépkarbantartó munkakörben, 2014. augusztus 18-tól a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.
- **ifj. Nagy István** gátőr munkakörben, 2014. augusztus 25-től a Gyulai Szakasz mérnökségnél.
- **Szöllősi Gábor** ügyintéző munkakörben, 2014. szeptember 15-től a Beruházási, Vagyonkezelési és Projektkezelési Osztálynál.
- **Szabóné Fábrián Erika** ügyintéző munkakörben, 2014. szeptember 22-től a Közfoglalkoztatás - Elszámolási Osztálynál.

Nemzeti Környezetügyi Intézettől jogutódlással 2014. szeptember 10. napjától az Igazgatóságunk állományába került:

- **Szabó Erika Angyalka** vízgazdálkodási ügyintéző - Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály
- **Tóthné Ambrus Éva** víziközmű ügyintéző - Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály
- **Dobay Péter** vízgazdálkodási ügyintéző - Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály
- **Berki Attila** vízgazdálkodási ügyintéző - Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály
- **Jobbágy Zoltán** vízrajzi ügyintéző - Vízrajzi Monitoring Osztály
- **Bátai Borbála** vízminőség-védelmi ügyintéző - Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály
- **Bányai Barbara** vízgazdálkodási ügyintéző - Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya öregségi nyugdíjba vonulása miatt megszűnt:

- **Brandt Györgyné** árszakértő munkakörben, 2014. július 30. napjával a Közfoglalkoztatás - Elszámolási Osztálynál.
- **Nagy István** gátőr munkakörben, 2014. augusztus 24. napjával a Gyulai Szakasz mérnökségnél.

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya megszűnt:

- **Bezsei Jánosné** számviteli ügyintéző munkakörben, 2014. július 30. napjával a Szeghalmi Szakasz mérnökség.
- **Csongrádi Mária** pályázati ügyintéző munkakörben, 2014. szeptember 1. napjával a Beruházási, Vagyonkezelési és Projektkezelési Osztálynál.
- **Ludányi György** ügyintéző munkakörben, 2014. szeptember 7. napjával a Beruházási, Vagyonkezelési és Projektkezelési Osztálynál.
- **Gábor Gréta** ügyintéző munkakörben, 2014. szeptember 21. napjával a Közfoglalkoztatás - Elszámolási Osztálynál.

.....

Belügyminiszteri kitüntetés

- Tarkó Eszternek festmény emléktárgyat adományozott Dr. Pintér Sándor belügyminiszter 2014. augusztus 19-én 60. születésnapja alkalmából.

25 éves jubileumi jutalomban részesült:

- **Kiss Sándor** gát-és csatornaőr a Gyulai Szakasz mérnökségnél /2014.07.01./
- **Betkó József** területi felügyelő a Szeghalmi Szakasz mérnökségnél /2014.09.13/
- **Kőváriné Szabó Erzsébet** árvízvédelmi ügyintéző az Árvízvédelmi és Folyószabályozási Osztálynál /2014.09.01./

30 éves jubileumi jutalomban részesült:

- **Szarvas Mihályné** ügyintéző a Közfoglalkoztatás - Elszámolási Osztálynál /2014.07.09./
- **Rétes Pál** területi felügyelő a Szarvasi Szakasz mérnökségnél /2014.09.01./

40 éves jubileumi jutalomban részesült:

- **Csiffári Nándor** geodéta az Árvízvédelmi és Folyószabályozási Osztálynál /2014.07.16./
- **Nagy Gábor** területi felügyelő a Gyulai Szakasz mérnökségnél /2014.09.01./
- **Plesovszki György** szivattyútelepi gépkarbantartó a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál /2014.09.18./

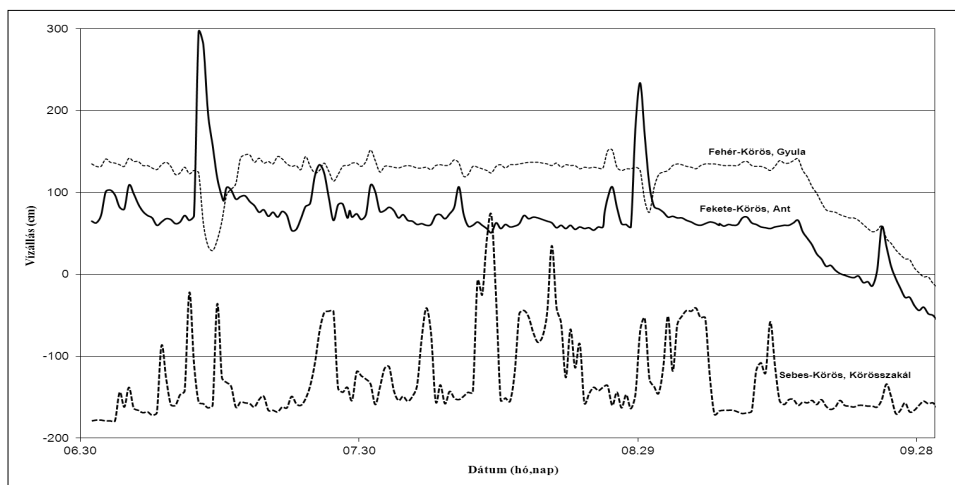
Hidrológia - Hidrometeorológia

Korábbi évekkal ellentétben az idei év nyári hónapjai csapadékosnak mutatkoztak. A Körösök hegyvidéki területén lehullott csapadékmennyiség több helyen meghaladta a havi 100 mm összértéket.

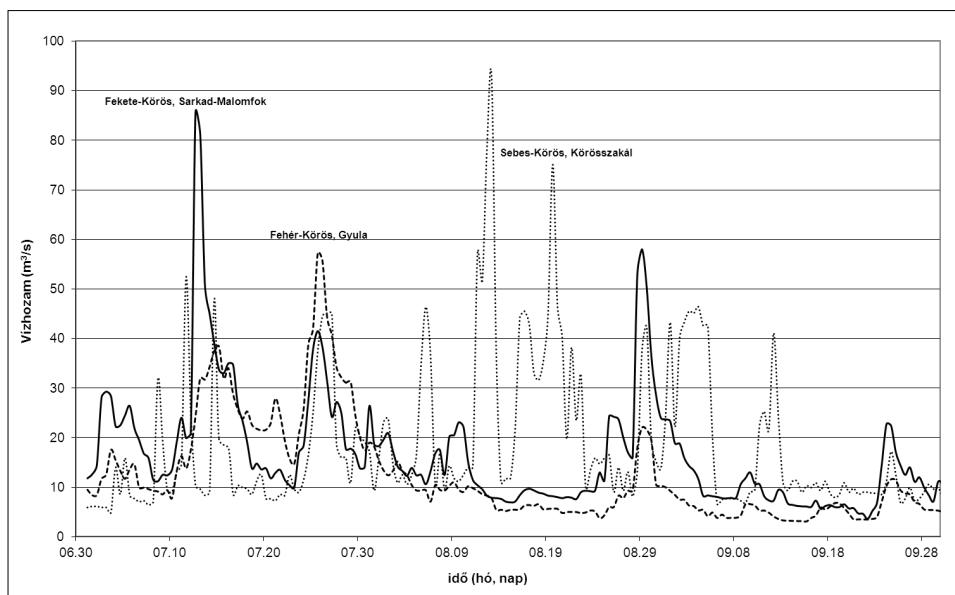
A csapadékhajlam megmutatkozott folyóink vízjárásában. Kismértékű, de folyamatos ingadozó vízszintek jöttek létre, duzzasztás mellett. A stagnáló állapotot szeptember második felétől lehetett tapasztalni. A békési duzzasztó – a kiviteli munkák megkezdése miatt – szeptember közepétől lassú vízeresztéssel csökkentette a duzzasztási szintet. A többi duzzasztó folyamatosan üzemelt.

A vízkészlet növelése érdekében folytatódott a tiszai víz betáplálása a Körös-rendszerbe. A betáplálás 4 ágon keresztül történt. A Keleti-főcsatornán keresztül Bakonszegnél a Berettyóba, a Hortobágy-Berettyó főcsatornán keresztül Ágotánál, a Nagykunsági főcsatorna nyugati ágán Ócsődnél és a keleti ágon, Túrkevénnél. A bevezetett vízmennyiségek alakulását az alábbi grafikon szemlélteti.

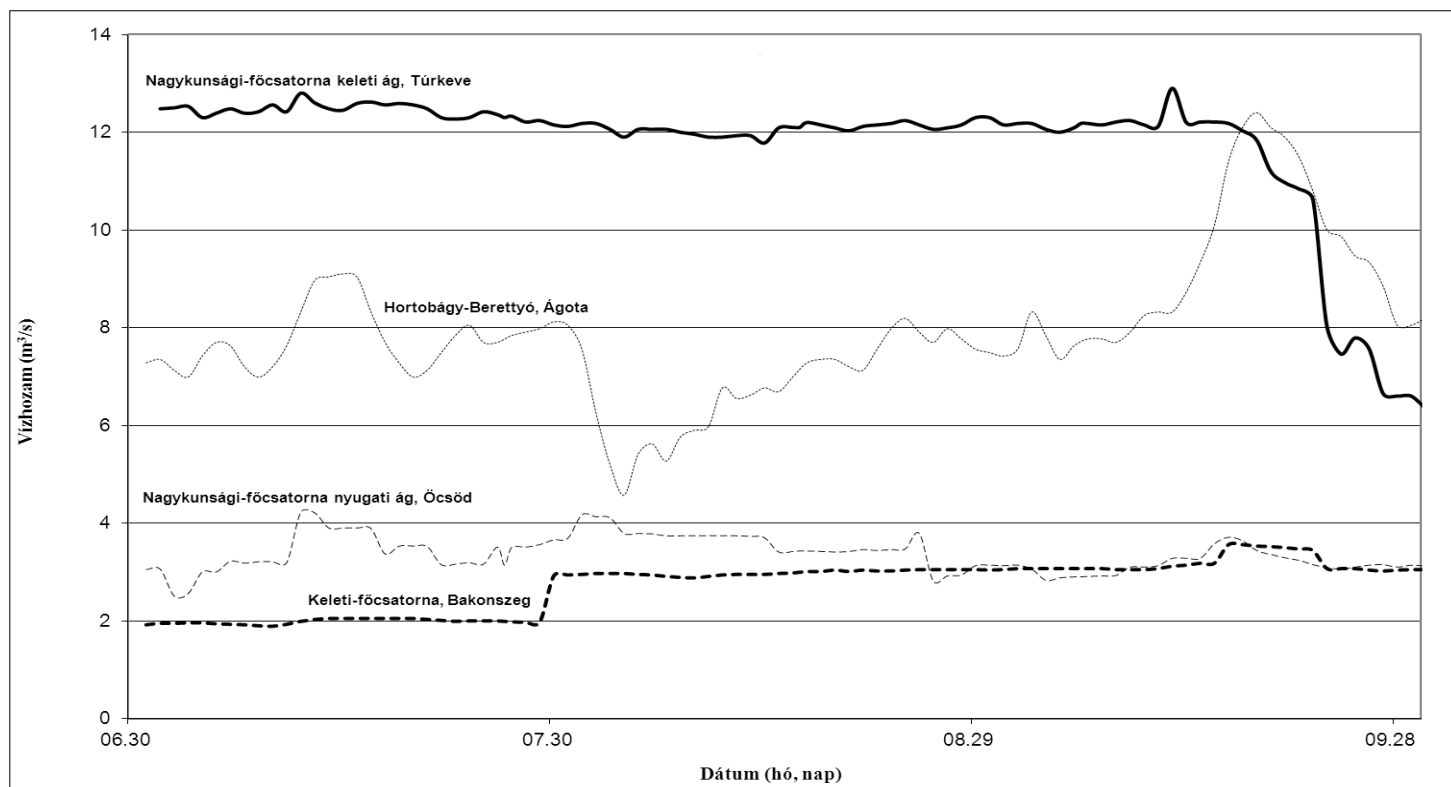
Folytatás a 26. oldalon ↪

Vízállás-idősor, 2014. III. negyedév

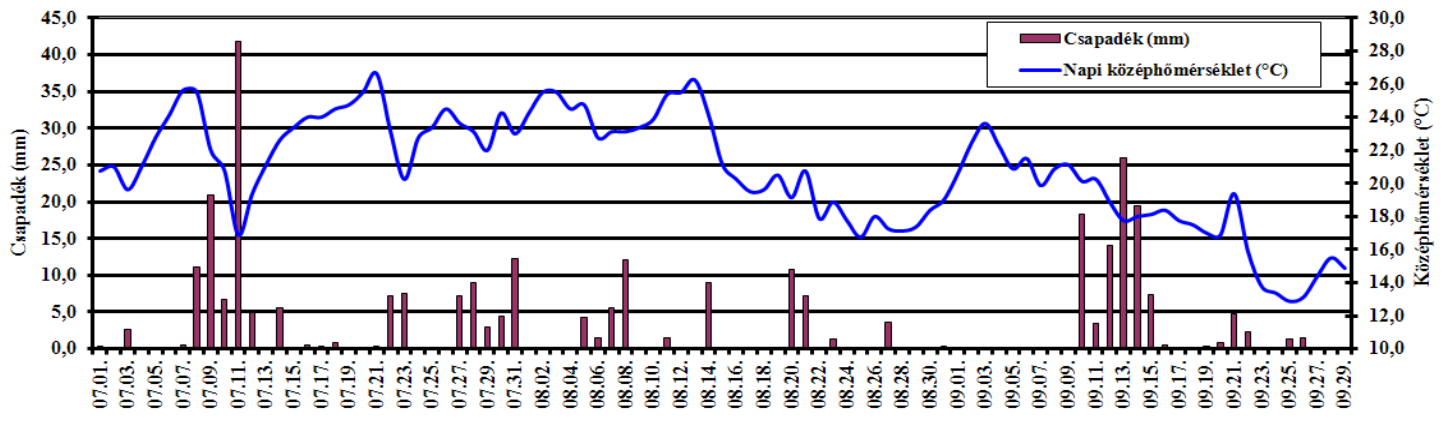

Vízhozam-idősor, 2014. III. negyedév

A Körös rendszerbe betáplált vízmennyiségek, 2014. III. negyedév

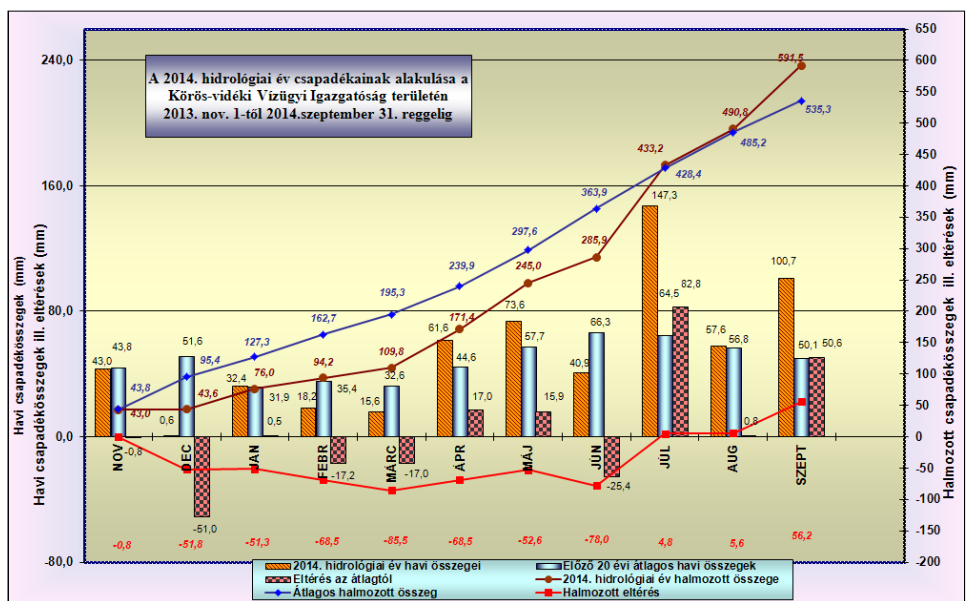
**A napi csapadék és a napi középhőmérséklet területi átlaga
a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság területén
2014 július - szeptember**

A harmadik negyedét összességében az átlagosnak megfelelő hőmérséklet jellemezte. A középhőmérséklet júliusban +22,8 °C volt, ami 0,6 °C-kal magasabb a sokéves átlagnál, augusztusban +21,4 °C, ami 0,4 °C-kal maradt el az átlagtól, szeptemberben +18,0 °C, s ez 1,8 °C-kal átlag felett alakult.

A napi középhőmérséklet a három hónap során többnyire az átlagos középhőmérséklet fölött mozgott. A magas hőmérsékletet több alkalommal hidegfrontok mérsékeltek. Júliusban a +22,2°C havi átlaghőmérsékletre képest, a leghidegebb nap 11-e volt, +16,9°C, a legmelegebb 21-e, +26,6°C. Augusztus közepétől (augusztus 13-a, +26,3°C) a hőmérséklet, süllyedő tendenciát mutatva, szeptemberben (szeptember 25-e, +12,9°C) is tovább csökkent.

A vizsgált időszakban a leghidegebb nap szeptember 25-e (Méhkerék +4,0 °C) a legmelegebb június 21-e (Elek +38 °C) volt. A napi legmagasabb hőmérsékletek területi átlaga júliusban 16 napon, augusztusban 10 napon, szeptemberben 1 napon elérte a +30 °C-ot, júliusban 1 napon a 35 °C-ot is.

Igazgatóságunk működési területén 2014. június végéig hullott csapadék mennyisége a hidrológiai évet tekintve 78,0 mm, a naptári évben 26,2 mm csapadékhiányt mutatott az előző 20 év átlagához képest. Ezután júliusban és szeptemberben magasan az átlagot meghaladó, augusztusban az átlagnak megfelelő értékeket mértünk. A harmadik negyedév végén a hidrológiai év csapadéktöbblete egyhavi (56,2 mm), a naptári év csapadéktöbblete kéthavi (108,0 mm) csapadéknak felel meg. A talajvíz – a vizsgált kutak adatai

alapján – júliusban 35 cm-rel volt magasabban, augusztusban 25 cm-rel, szeptemberben 2 cm-rel mélyebben a havi sokéves átlagnál. Június végén még 64 cm-rel volt mélyebben a talajvízszint a sokéves átlaghoz képest, viszont a bőséges csapadék hatására a III. negyedév végére már a sokéves átlag értékét mutatta. Szeptember végén legmagasabban Hunya (234 cm), legalacsonyabban Telekgerendás (440 cm) térségében állt a vízszint.

Kurilla Lajos, Jobbágy Zoltán

KÖRÖS-VIDÉKI

hírlevél

Kiadó: Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság.
 Felelős kiadó: Bak Sándor igazgató
 Szerkesztőbizottság vezetője: Szabó János műszaki igazgatóhelyettes
 Tagjai: Pozsárné Kaczkó Zita, Faulháber Márton

5700 Gyula, Városház utca 26. Tel.: 66/526-400*,
 Fax: 66/526-407
 E-mail: kovizig@kovizig.hu, www.kovizig.hu
 Megjelenik negyedévente elektronikus formában.